

195, 914
335 0

1 2

การศึกษาคำศัพท์ที่มีแนวโน้มจะเลิกใช้ในภาษาอังกฤษ

1 พ.อ. 2537

ปริณยานิพนธ์

ของ

สุจิตญาณ รอดทอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาสมัคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาต่างประเทศการศึกษา

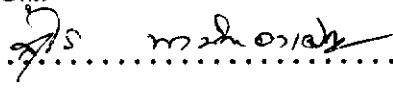
มิถุนายน 2537

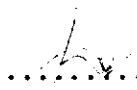
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

191141

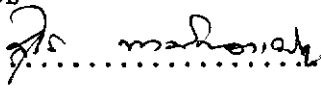
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานี้พร้อมกันแล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

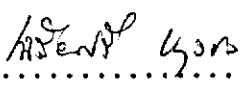
..........ประธาน
(ศ.สุร พงษ์ทองเจริญ)

..........กรรมการ
(รศ.ชวน เพชรแก้ว)

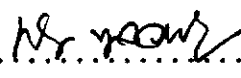
คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน
(ศ.สุร พงษ์ทองเจริญ)

..........กรรมการ
(รศ.ชวน เพชรแก้ว)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.เจลิยวศรี พิบูลชล)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานี้พร้อมกันนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 14 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2537

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความสามารถ ความเมตตา และความช่วยเหลืออย่างจริงใจที่ข้าพเจ้าได้รับอย่างสม่ำเสมอจาก ศาสตราจารย์สุโร พงษ์ทองเจริญ และรองศาสตราจารย์ชวน เพชรแก้ว ประธาน และกรรมการผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล กรรมการสอบนอกเปล้าเกี่ยวกับปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณผู้บอกภาษาทั้ง 48 คน ที่ให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือเป็นอย่างดี แก่ผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา ที่กำลังใจและช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ภาษาศาสตร์ รุ่น 10 ทุกคน ที่กำลังใจ ช่วยเหลือ และคำแนะนำต่าง ๆ จนกระทั่งเสร็จสิ้นสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สาโรจ บัวศรี ที่ให้การสนับสนุนในด้านเงินทุนในการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อล้วน คุณแม่ประนอม ญาติพี่น้องทุกคนที่สนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยมาโดยตลอด คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีของงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่คุณยายน้าว จินทรานันต์ เป็นเครื่องบูชาพระคุณ ที่ได้เลี้ยงดูอบรมสั่งสอน แก่ผู้วิจัย

ฐิติญาณ์ รอดทอง

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	2
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	2
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	2
	นิยามศัพท์เฉพาะ	3
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี	4
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงการใช้คำศัพท์ของคน ต่างระดับอายุ	20
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	25
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	25
	กลุ่มตัวอย่าง	26
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	27
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	29
	วิธีจัดกระทำข้อมูล	29
4	ผลการวิเคราะห์การใช้คำศัพท์ของคนสองกลุ่มอายุ	32
	การวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้มาใช้ในระดับสูง	33
	แนวโน้มระดับที่ 1	33
	แนวโน้มระดับที่ 2	36
	แนวโน้มระดับที่ 3	57
	แนวโน้มระดับที่ 4	65

การวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับปานกลาง	71
การวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับต่ำ	83
5 บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	93
บทย่อ	93
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	93
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	93
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	93
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	94
กลุ่มตัวอย่าง	95
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	95
วิธีจัดกระทำข้อมูล	96
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	98
สรุปผลการวิจัย	99
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	106
ปัญหาในการทําวิจัย	110
ข้อเสนอแนะในงานวิจัย	110
บรรณานุกรม	111
ภาคผนวก	115
ประวัติย่อของผู้วิจัย	137

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับสูงสุด ของคำนามและนามวลี	34
2	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับสูงสุด ของคำกริยา กริยาวลี และ คำอื่น ๆ	35
3	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับสูง ของคำนามและนามวลี	36
4	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับสูง ของคำกริยา กริยาวลี และ คำอื่น ๆ	46
5	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับปานกลาง ของคำนาม และนามวลี..	57
6	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับปานกลาง ของคำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ	61
7	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับน้อย ของคำนาม และนามวลี	65
8	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับน้อย ของคำกริยา กริยาวลี และ คำอื่น ๆ	69
9	แสดงระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ระดับปานกลาง ของคำนาม และนามวลี	72
10	แสดงระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ระดับปานกลาง ของคำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ	79
11	แสดงระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ระดับต่ำ ของคำนาม และนามวลี	84
12	แสดงระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ระดับต่ำ ของคำกริยา กริยาวลี และ คำอื่น ๆ	89

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มนุษย์สร้างภาษาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดหรือเพื่อทำความเข้าใจระหว่างกันในกลุ่ม หรือชนในชาติเดียวกัน ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญเกี่ยวข้องกับมนุษย์อยู่ตลอดเวลา ไม่มีมนุษย์บุคคลใดที่จะใช้ชีวิตประจำวันโดยปราศจากภาษา เพราะภาษาเป็นของคู่ชีวิตของมนุษย์ ภาษาจึงแทรกอยู่ในกิจกรรมของมนุษย์ทุกชนิด (วิไลวรรณ ชนินฺธานนท์. 2533 : 1) ภาษามีส่วนสำคัญในการสืบทอดวัฒนธรรม วัฒนธรรมนิยมประเพณีของชนแต่ละกลุ่ม วิทยาการทั้งหลายที่สืบทอดมาจนถึงปัจจุบันนี้ ก็อาศัยภาษาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดและรักษาไว้ ภาษาของชนทุกชาติจึงมีความสำคัญแทบทั้งสิ้น และภาษาของแต่ละชาติก็มีความแตกต่างตามระบบภาษาของตัวเอง เมื่อมนุษย์สืบทอดภาษาต่อกันมาเป็นเวลายาวนาน จึงเกิดการผิดเพี้ยนไปจากภาษาเดิมบ้าง เพราะทุกภาษาที่ใช้เป็นภาษาพูด ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไป หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย ๆ การที่จะมองเห็นภาพการเปลี่ยนแปลงได้ชัดเจนก็ต่อเมื่อเวลาผ่านไปนานพอสมควร แต่ในช่วงชีวิตของคน ๆ หนึ่ง อาจสังเกตการเปลี่ยนแปลงบางอย่างได้ เช่น การใช้คำ การออกเสียง โอกาสที่จะได้ยินได้ฟัง คำที่เกิดขึ้นใหม่ หรือเสียงที่เปลี่ยนไปจากเดิม หรืออาจสังเกตเห็นว่าคำบางคำได้เลิกใช้ไปโดยมีคำใหม่ เข้ามาแทนที่คำดั้งเดิม

นอกจากนี้อายุของผู้ใช้ภาษาเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ภาษาเปลี่ยนแปลงไป ถ้าเปรียบเทียบภาษาพูดของคนในสังคมเดียวกันแต่อายุต่างกัน จะเห็นว่าใช้ภาษาต่างกัน คนที่มีวัยต่างกันย่อมมีวิธีการดำเนินชีวิตต่างกัน วัยหนุ่มสาวอาจเป็นวัยที่ตื่นตัวกับการเปลี่ยนแปลง พร้อมเสมอที่จะรับสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาในภาษาพูดของตน ส่วนผู้สูงอายุไม่สนใจการเปลี่ยนแปลงมากนัก และพอใจที่จะใช้ภาษาที่ตนเคยใช้มามากกว่า (วิไลวรรณ ชนินฺธานนท์. 2533 : 14 - 15)

จากหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้แก่เด็กทั่วประเทศได้ใช้ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ เป็นภาษาที่ใช้ในชั้นเรียน ทำให้ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ เกิดการเปลี่ยนแปลง มีการใช้คำ

ในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ ในชีวิตประจำวันแทนคำภาษาเดิม ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา
แนวโน้มการเลือกใช้ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ ของบุคคลสองระดับอายุ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาแนวโน้มการเลือกใช้คำศัพท์ ในภาษาพูดของภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ
2. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการเปลี่ยนแปลงคำศัพท์ ในภาษาพูดของภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงแนวโน้มการเลือกใช้คำศัพท์ในภาษาพูดภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ
2. รวบรวมคำศัพท์เพื่อให้อนุชนรุ่นหลังได้ศึกษา

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาการเปรียบเทียบคำศัพท์ของบุคคลสองระดับอายุ
ซึ่งพูดภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ ในชีวิตประจำวัน โดยเก็บข้อมูลจาก 8 อำเภอ คือ อำเภอ
เมือง พุนพิน กาญจนดิษฐ์ บ้านนาสาร ไชยา ท่าฉาง เกาะสมุย และเกาะพะงัน เพราะ
สภาพภูมิศาสตร์เป็นอำเภอที่มีด้านภาษาและวัฒนธรรมคล้ายคลึงกัน พอที่จะเป็นตัวแทนของ
จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ โดยคัดเลือกผู้บอกภาษาอำเภอละ 6 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
กลุ่มที่ 1 ชาย - หญิง ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2 ชาย - หญิง
ที่มีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 48 คน แบ่งเป็นเพศชาย 24 คน
และเพศหญิง 24 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คำศัพท์ หมายถึง คำและกลุ่มคำ จำนวน 500 คำ ที่คนสองกลุ่มอายุใช้พูดในชีวิตประจำวัน โดยคัดเลือกคำศัพท์มาจากพจนานุกรมภาษาถิ่นใต้ (2525) และจากการสอบถามผู้รู้ภาษาในท้องถิ่น
2. คนสองกลุ่มอายุ หมายถึง คนสองกลุ่มที่พูดภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ อายุแตกต่างกัน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่
 - 2.1 กลุ่มที่ 1 หมายถึง กลุ่มผู้สูงอายุที่พูดภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ โดยกำเนิด อายุ 60 ปีขึ้นไป
 - 2.2 กลุ่มที่ 2 หมายถึง กลุ่มวัยรุ่น ที่พูดภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ โดยกำเนิด อายุระหว่าง 13 - 20 ปี
3. การเลือกใช้คำศัพท์ หมายถึง คำศัพท์เดียวกันที่คนสองกลุ่มอายุเลือกใช้โดยพิจารณาเฉพาะคำที่เป็นภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ เดิมเท่านั้น
4. ระดับการไม่ใช้คำศัพท์ หมายถึง คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ได้ใช้ในการพูดในชีวิตประจำวันแบ่งออกเป็น ระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ
 - 4.1 ระดับสูง คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 68 - 100
 - 4.2 ระดับปานกลาง คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 34 - 67
 - 4.3 ระดับต่ำ คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 1 - 33
5. แนวโน้มการเลือกใช้คำศัพท์ หมายถึง การพิจารณาคำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ได้ใช้พูดในชีวิตประจำวัน ซึ่งนักภาษาศาสตร์จะพิจารณาเฉพาะในระดับสูง รวมทั้งคำศัพท์ที่ผู้สูงอายุยังใช้อยู่ แต่กลุ่มวัยรุ่นไม่ได้ใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ตามหัวข้อดังนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง การใช้คำศัพท์ของคนต่างระดับอายุ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ก. งานวิจัยเกี่ยวกับระบบเสียง

บราวน์ (Brown. 1965 : 118) ได้วิจัยภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ ในประเทศไทย โดยเสนองานวิจัยเรื่อง From Ancient Thai to Modern Dialects งานนี้กล่าวถึงระบบเสียงของภาษาไทยถิ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แต่เป็นการศึกษาเฉพาะภาษาไชยา และภาษาเกาะสมุย ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

เสียงวรรณยุกต์ สระ และพยัญชนะ ภาษาไทย

	ph	th		kh	m	n	j	ŋ
h			fw					
	fw		s	kh	w	l		
?	p	t	c	k	b	d	j	
	pl		kw	kl				
	ph	th	ch	kh	m	n	j	ŋ
	phr	s	fw	chr				
	fw		s	kh	w	l		r

i.e.	y. a.	u.o.
ia	ya	ua
c.	o	o.
x		๐.
a.		

i	y	u
e	x	๐ ๐
a		

๐	m	n	ŋ
	u	i	i

เสียงวรรณยุกต์ สระ และพยัญชนะ ภาษาเกาะสมุย

i.e.	y.a.	u.o.
ia	ya	ua
c.	o	o.
x.		๐.
a.		

	ph	th		kh	m	n	j	๓
h			fw					
	fw		s	kh	w	l		
?	p	t	c	k	b	d	j	
	pl		kw	kl				
	ph	th	ch	kh	m	n	j	๓
	phr	s	fw	chr				
	fw		s	kh	w	l		r

i	y	u
e x		๐๐
a		

	m	n	o
๐	u	i	i

อีเกอร์รอด (Egerod. 1973 : 50-51) ได้ศึกษาระบบเสียงวรรณยุกต์ของ
ภาษาไทยถิ่นเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยถิ่นเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มี 6 หน่วย
เสียง คือ

/1/ มี 2 เสียงย่อย คือ

สูง-ตก

สูง-ระดับ

/2/ กลาง-ระดับ

/3/ มี 2 เสียงย่อย คือ

กลาง-^{สูง}ขึ้น-ตก

กลาง-^{สูง}ขึ้น

/4/ ต่ำ-^{สูง}ขึ้น

/5/ ต่ำ-ตก

/6/ ต่ำ-ระดับ

ธีระพันธ์ ล.ทองคำ และคนอื่น ๆ (2521 : 7 - 81) ได้วิจัยเรื่อง เสียงและ
ระบบเสียงในภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ โดยกล่าวถึงหน่วยเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ดังนี้

ระบบพยัญชนะ

พยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดี่ยว

ฐานกรณ์ ลักษณะเสียง	ริมฝีปาก	ปุ่มเหงือก	เพดานแข็ง	เพดานอ่อน	เส้นเสียง
เสียงกัก-ไม่พ่นลม เส้นเสียงไม่สั่น	p	t	c	k	?
เสียงกัก-พ่นลม เส้นเสียงไม่สั่น	ph	th	ch	kh	
เสียงกัก-เส้นเสียงสั่น	b	d			
เสียงนาสิก	m	n		ŋ	
เสียงเสียดแทรก	f	s			h
เสียงเปิด	w	r l	j		

ตัวอย่างคำศัพท์

ปา /pa:³ / ตา /ta:³ / จาน /ca:n²/ กา /ka:³/ สระ /sa:²²/

พา /pha:⁴/ ทา /tha:⁴/ เขือก/chw:ak⁴/ คา /kha:⁴/

บา /ba:³/ ดี /di:³/ มือ /mw:a⁴/ น้อง /nɔ:ŋ⁴/ เงิน /ŋr:n⁴/

ไฟ /fai⁴/ ซา /sa:⁴/ ห้า /ha:²/ วา /wa:⁴/

รา /ra:⁴/ ลา /la:⁴/ ยา /ja:⁴/

พยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะควบกล้ำ

pr	tr	kr
pl	*thr	kl
		kw
phr		khrr
phl		khll
		khww
	(mr)	
	(ml)	

ตัวอย่างคำศัพท์

โปรด /pro:t ² /	ตลก /trɔ:k ² /	กรอบ /khro:p ⁴ /
ปลูก /plu:k ² /	กรีด /kri:t ² /	โจ่ง /khlo:ŋ ⁴ /
พริก /phrik ⁴ /	กลาก /kla:k ² /	ขวาน /khwa:n ¹ /
พลู /phlu: ⁴ /	กวาด /kwa:t ² /	

มร/mr/ และ มล/ml/ มีใช้เฉพาะผู้สูงอายุ คนรุ่นใหม่ใช้ ม/m/, ร/r/, ล/l/

เช่น มรับ/mrap²/ — /rap²/ "สำหรับ"

มเลียง/mlɛŋ²/ — /lɛŋ⁴/ งานแปลงปลั่งรุ่งเรือง

*/thr/ ไม่มีในภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ

สระสระสั้น

i	ึ	u
e	ย	o
a		

สระยาว

i:	ึ:	u:
o:	ย:	o:
ε:		๑:
a:		

สระประสมสองส่วน

ia	ua	ui
iu		ua
eu	vi	oi
yu		๑i
ai		
a:i		
au		
a:u		

สระประสมสามส่วน

iau mai uai

ตัวอย่างสระสั้น

ไ	/i/	อิน /ʔin³/	"อินทร์"
เ-ะ	/e/	เอ็น /ʔen³/	
		เอ็น /sen²/	"เอ็น"
-ะ	/a/	อัง /ʔan³/	
เ-ะ	/u/	อุก /ʔuk⁵/	"มะอุก"
เ-ะ	/ɛ/	เต็น /ʔɛn³/	"ท่าน"
		เงิน /ʔɛn⁴/	"เงิน"
อ	/u/	อุก /ʔuk⁵/	"ปล้น"
เ-ะ	/o/	บน /bon³/	

สระยาว

เ-ะ	/i:/	อี /ʔi:²/	"จุ่มกี้"
เ-ะ	/e:/	เอ /ʔe:³/	"มาก"
แ-ะ	/ɛ:/	แอม /ʔɛ:m³/	"กระแอม"
-า	/a:/	อาน /ʔa:n³/	
เ-ะ	/u:/	อู /ʔu:⁵/	"หูกู"
เ-อ	/ɛ:/	เอ็น /ʔɛ:n³/	"เอ็น"
เ-ะ	/u:/	อุค /ʔu:t⁵/	"เขาควายเป็นสำหรับเป่า"
เ-ะ	/o:/	โปก /bo:k⁵/	
-อ	/ɔ:/	ออม /ʔɔ:m³/	

สระประสมสองส่วน

เีย /ia/	เียด /ʔiat ⁷ /, /ʔi:at ⁷ /	"เล็ก"
เิว /iu/	นิว /niu ⁶ /, /ni:u ⁶ /	"นิ้ว"
เ-ว /eu/	เอา /ʔe:u ³ /	"สะเอา"
แ-ว /ɛu/	แหา /hɛ:u ² /	"แห้ว"
ไ- /ai/	ไอ /ʔai ³ /, /ʔai ³ /	
-ाय /a:i/	อาย /ʔa:i ³ /	
เ-า /au/	เอา /ʔau ³ /, /ʔau ³ /	
-าว /a:u/	อาว /ʔa:u ³ /	"อ้าว"
เือ /ɯa/	เือม /ʔɯ:am ³ /, /ʔɯ:am ³ /	
เ-ย /ɾi/	เอย /ʔɾ:i ³ /	"เรอ"
อุย /ui/	อุย /ʔui ³ /	"พองอุย"
อัว /ua/	อวาน /ʔu:an ² /, /ʔu:an ² /	"อ้วน"
โ-ย /oi/	โทย /ko:i ³ /	
-อย /ɔi/	ออย /ʔɔ:i ⁷ /	"อ้อย"

สระประสมสามส่วน

เียว /iau/	เียว /ʔiau ² /	"เียว"
เือย /ɯai/	เือย /chɯai ² /	"เือย"
-วย /uai/	อ้วย /ʔuai ³ /	"กะลามะพร้าวสำหรับต้กข้าวสาร"

วรรณยุกต์ ๖ แบ่งเป็น 3 กลุ่มใหญ่

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ภาษาในอำเภอท่าชนะ ไชยา ท่าฉาง คีรีรัฐนิคม พุนพิน
เมือง และเตียนซา

- /1/ สูง-ตก หรือสูง-ขึ้น-ตก เช่น ขา, ข้า /kha:1/
ไข /khɛi1/ "ไข"
- /2/ สูง-ระดับ หรือเลื่อนลงเล็กน้อย เช่น ก้าน /ka:n2/ หลับ /lap2/
สูง-ขึ้น เช่น จัด /khat2/
- /3/ กลาง-ขึ้น-ตก เช่น ปี่ /pi:3/ อาน /ʔa:n3/ "อ่าน"
- /4/ ต่ำ-ขึ้น-ตก เช่น คา /kha:4/ ยาว /ja:w4/
- /5/ ต่ำ-ขึ้น เช่น ค่า /kha:5/ บาด /ba:t5/
- /6/ ต่ำ-ระดับ เช่น ค้า /kha:6/ แพ้ /phɛ:6/

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ภาษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ คอนสัก เกาะสมุย และเกาะพะงัน
มีวรรณยุกต์ 6 หน่วย เสียง ดังนี้

- /1/ สูง-ตก หรือสูง-ขึ้น-ตก เช่น ขาว /kha:w1/
- /2/ สูง-ระดับ เช่น ขาด /kha:t2/ หมาก /ma:ʔ2/
สูง-ขึ้น เช่น ผัก /phak2/ หวัด /wat2/
- /3/ กลาง-ขึ้น-ตก เช่น ตาม /ta:m3/ กา /ka:3/
- /4/ ต่ำ-ขึ้น-ตก เช่น แพง /phɛ:ŋ4/
- /5/ ต่ำ-ขึ้น เช่น ก้าน /ka:n5/ บ้า /ba:5/ "บ้า"
กลาง-ขึ้น เช่น กัด /kat5/ บัด /bat5/
- /6/ ต่ำ-ระดับหรือ ต่ำ-เลื่อนลง เช่น ค้า /kha:6/ คัด /khat6/

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ภาษาในอาณาจักรเวียงสระ พระแสง พนม และ
บ้านตาขุน ซึ่งมีวรรณยุกต์ 7 หน่วยเสียง คือ

/1/	สูง-ขึ้น-ตก หรือ สูง-ตก	เช่น ขา,ฆ่า	/kha: ¹ /	ผา	/pha: ¹ /	"ผ่า"
/2/	สูง-ขึ้น-เลื่อนลง	เช่น ข้า,ฆ่า	/kha: ² /	ขาด	/kha:t ² /	
	สูง-ระดับ	เช่น ขัด	/khat ² /			
/3/	กลาง-ขึ้น-ตก	เช่น กา	/ka: ³ /	บา,บ้า	/ba: ³ /	
/4/	ต่ำ-ขึ้น-ตก	เช่น คา	/kha: ⁴ /			
/5/	ต่ำ-ขึ้น	เช่น คำ	/kha: ⁵ /	คาด	/kha:t ⁵ /	
/6/	ต่ำ-ระดับ	เช่น ค้า	/kha: ⁶ /	คัด	/khat ⁶ /	
/7/	กลาง-ระดับ	เช่น ก้าน	/ka:n ⁷ /	บ้า	/ba: ⁷ /	
	กลาง-ขึ้น	เช่น กัด	/kat ⁷ /	บัด	/bat ⁷ /	

พจนานุกรมภาษาดั้งใต้ (2525 : 7 - 9) ในเรื่องพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์
พยัญชนะ

พยัญชนะ เดี่ยวในตำแหน่งต้นพยางค์

/p/	แทนเสียง	ป
/ph/	แทนเสียง	พ
/b/	แทนเสียง	บ
/t/	แทนเสียง	ต
/th/	แทนเสียง	ท
/d/	แทนเสียง	ด
/k/	แทนเสียง	ก
/kh/	แทนเสียง	ค
/ʔ/	แทนเสียง	อ
/c/	แทนเสียง	จ
/ch/	แทนเสียง	ช
/s/	แทนเสียง	ส

/h/	แทนเสียง	ห
/m/	แทนเสียง	ม
/n/	แทนเสียง	น
/ŋ/	แทนเสียง	ง
/r/	แทนเสียง	ร
/l/	แทนเสียง	ล
/w/	แทนเสียง	ว
/j/	แทนเสียง	ย

พยัญชนะประสม

/pr/	แทนเสียง	ปร
/pl/	แทนเสียง	ปล
/phr/	แทนเสียง	พร
/phl/	แทนเสียง	พล
/br/	แทนเสียง	бр
/tr/	แทนเสียง	ตร
/kr/	แทนเสียง	กร
/kl/	แทนเสียง	กล
/kw/	แทนเสียง	กว
/khr/	แทนเสียง	คร
/khl/	แทนเสียง	คล
/khw/	แทนเสียง	คว
/mr/	แทนเสียง	มร
/ml/	แทนเสียง	มล

พยัญชนะสะกด

/-ŋ/	แทนเสียง	ง
/-n/	แทนเสียง	น
/-m/	แทนเสียง	ม
/-j/	แทนเสียง	ย
/-w/	แทนเสียง	ว
/-k/	แทนเสียง	ก
/-t/	แทนเสียง	ด
/-p /	แทนเสียง	ป
/-ʔ/	แทนเสียง	อ

สระ

สระเดี่ยว

/i/	แทนเสียง	/อิ/
/i:/	แทนเสียง	/อี/
/e/	แทนเสียง	/เอะ/
/e:/	แทนเสียง	/เอ/
/ɛ/	แทนเสียง	/แอะ/
/ɛ:/	แทนเสียง	/แเอ/
/ɨ/	แทนเสียง	/อี้/
/ɨ:/	แทนเสียง	/อี๋/
/ɔ/	แทนเสียง	/เออะ/
/ɔ:/	แทนเสียง	/เออ/
/a/	แทนเสียง	/อะ/
/a:/	แทนเสียง	/อา/
/u/	แทนเสียง	/อุ/
/u:/	แทนเสียง	/อู/

/o/	แทนเสียง	/โอะ/
/o:/	แทนเสียง	/โอ/
/ɔ/	แทนเสียง	/เออะ/
/ɔ:/	แทนเสียง	/ออ/

สระประสม

/ia/	แทนเสียง	/เอียะ/, /เอีย/
/ia/	แทนเสียง	/เอือะ/, /เอือ/
/ua/	แทนเสียง	/อัวะ/, /อัว/

วรรณยุกต์

ระบบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาถิ่นใต้ที่ใช้ในพจนานุกรมนี้มี 7 หน่วยเสียงดังนี้คือ

/1/ หน่วยเสียงนี้มี 2 เสียงย่อย ได้แก่

1. "สูง-ขึ้น-ตก" ˩ [453] เป็นเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์เป็นที่
มีเสียงพยัญชนะต้นเป็นพวกอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มีอักษรสูงนำ เช่น ขา ข่า หวาน หวาน
เป็นต้น

2. "สูง-ขึ้น" ˩ [45] เป็นเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ตายที่มีเสียง
พยัญชนะต้นเป็นพวกอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มีอักษรสูงนำ และมีพยัญชนะเสียงกัก (ก, ต, บ)
เป็นเสียงสะกด เช่น ขัด หวัด หมัก เป็นต้น

/kha: 1/ "ขา, ข่า"

/khat 1/ "ขัด"

/2/ "สูง-ระดับ (ตกตอนท้าย)" ˩ [44] เป็นเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์เป็น
และพยางค์ตายเสียงยาวที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็นพวกอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มีอักษรสูงนำ เช่น
ข้า, ขาด, หมาก, หมาด เป็นต้น

เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์หรือคำที่มีลักษณะเสียงดังกล่าวนี้อาจแทนเสียง
ด้วยหมายเลข /2/ เช่น

/kha: 2/ "ข้า"

/kha: t 2/ "ขาด"

/3/ หน่วยเสียงนี้มี 2 เสียงย่อย ได้แก่

1. "กลาง-ขึ้น-ตก" 𑖇 [343] เป็นเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์เป็นที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็นพวกอักษรกลาง เช่น ปี บ่า อาย อ่าน เป็นต้น
2. "กลาง-ขึ้น" 𑖆 [34] เป็นเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ตายที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็นพวกอักษรกลาง และมีพยัญชนะเสียงกัก (ก.ด.บ) เป็นเสียงสะกด เช่น บัก บัด อับ เป็นต้น

เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์หรือคำที่มีลักษณะเสียงดังกล่าวนี้อาจแทนเสียงด้วยหมายเลข /3/ เช่น

/pi:³/ "ปี"

/pat³/ "ปัต"

/4/ "กลาง-ระดับ" 𑖈 [33] เป็นเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์เป็นและพยางค์ตาย เสียงยาวที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็นพวกอักษรกลาง เช่น บ้า ปาด อ้าง อาบ กราบ เป็นต้น

เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์หรือคำที่มีลักษณะเสียงดังกล่าวนี้อาจแทนเสียงด้วยหมายเลข /4/ เช่น

/pa:⁴/ "บ้า"

/pa:t⁴/ "ปาด"

/pra:?⁴/ "ประ"

/5/ "ต่ำ-ขึ้น-ตก" 𑖉 [232] เป็นเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ที่มีเสียงพยัญชนะต้น เป็นพวกอักษรต่ำ เช่น ลา ขา เมือง เป็นต้น

เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์หรือคำที่มีลักษณะดังกล่าวนี้อาจแทนเสียงด้วยหมายเลข/5/ เช่น

/kha:⁵/ "ลา"

/la:n⁵/ "ลาน"

/6/ "ต่ำ-ขึ้น" 𑖊 [24] เป็นเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์เป็นและพยางค์ตายเสียงยาวที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็นพวกอักษรต่ำ เช่น คำ ลาด รีบ ลาก เป็นต้น

เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์หรือคำที่มีลักษณะดังกล่าวนี้อาจจะแทนเสียงด้วย

หมายเลข /6/ เช่น

/kha:⁶/ "คำ"

/kha:t⁶/ "คาด"

/7/ "คำ-ตก" 𑜏 [21] เป็นเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์เป็นและพยางค์ตาย

เสียงสั้นที่มีพยัญชนะต้นเป็นพวกอักษรต่ำ เช่น คำ ม้า คัด นับ เป็นต้น

เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์หรือคำที่มีลักษณะดังกล่าวนี้อาจจะแทนเสียงด้วย

หมายเลข /7/ เช่น

/kha:⁷/ "คำ"

/khat⁷/ "คาด"

จ. งานวิจัยเกี่ยวกับคำศัพท์

ประภาพรธรรม เสด็จต้นติกุล (2528 : 300) ได้ศึกษาเปรียบเทียบศัพท์ในภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และสงขลา โดยสร้างรายการคำ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยย่อย จำนวน 2616 หน่วยย่อย แบ่งตามกลุ่มความหมายได้ 16 หมวด ใช้ผู้บอกภาษาจำนวน 3 คน โดยให้ผู้บอกภาษาจากอำเภอไชยา เป็นตัวแทนของผู้พูดภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานี ผู้บอกภาษาจากอำเภอร่อนพิบูลย์ เป็นตัวแทนของผู้พูดภาษาถิ่นนครศรีธรรมราช และผู้บอกภาษาจากอำเภอหาดใหญ่ เป็นตัวแทนของผู้พูดภาษาถิ่นสงขลา มีการควบคุมตัวแปรทางสังคม

ผลการวิจัย พบว่า ภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และสงขลา มีการใช้ศัพท์ 3 ประเภท คือ

1. ศัพท์ที่ทุกถิ่นใช้เหมือนกันหมด
2. ศัพท์ที่ทุกถิ่นใช้ต่างกันหมด
3. ศัพท์ที่ถิ่นใดถิ่นหนึ่งใช้ต่างออกไปจากถิ่นอื่นเพียงถิ่นเดียว

นอกจากนี้ผลของการวิจัยพบว่า ภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และสงขลา มีการใช้ศัพท์เหมือนกันในอัตราสูงถึงร้อยละ 72.56 ของจำนวนหน่วยบรรทัดทั้งหมดทำให้สามารถสรุปได้ว่าภาษาถิ่นทั้งสามเป็นภาษาถิ่นย่อยของภาษาถิ่นเดียวกัน คือ ภาษาไทยถิ่นใต้

สำหรับศัพท์ที่ทุกถิ่นใช้ต่างกันหมดนั้น พบว่า ภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานีแตกต่างจาก ภาษาถิ่นนครศรีธรรมราช และสงขลา มากกว่าที่ภาษาถิ่นนครศรีธรรมราช และสงขลาใช้ ศัพท์แตกต่างกัน ทำให้สรุปได้ว่าในแง่ของการใช้ศัพท์ภาษาถิ่นนครศรีธรรมราช และภาษา ถิ่นสงขลา มีความใกล้ชิดกันมากกว่าที่ภาษาถิ่นนครศรีธรรมราช และสงขลา ใกล้ชิดกับ ภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานี

หมวดที่มีการใช้ศัพท์แตกต่างกันมากที่สุด คือ หมวดชื่อโรคและอาการผิดปกติใน ร่างกาย ซึ่งมีการใช้ศัพท์แตกต่างกันมากถึงร้อยละ 53.85 ของจำนวนหน่วยบรรทัดทั้งหมด

หมวดที่มีการใช้ศัพท์แตกต่างกันน้อยมาก คือ หมวดคำที่ใช้เรียกเวลา วัน และปี มีการใช้ศัพท์แตกต่างกันเพียงร้อยละ 3.70

ดวงใจ เอย (2529 : 221) ได้วิจัยเรื่อง ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการแปรของศัพท์ ใน จังหวัดสุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช และนำผลมาแบ่งเขตภาษาถิ่นย่อย พร้อมทั้ง เปรียบเทียบการแปรของศัพท์กับการแปรทางเสียงที่มีผู้ศึกษาไว้แล้ว ทำให้สรุปได้ว่า แนว แบ่งเขตภาษาที่สำคัญอยู่ที่บริเวณเส้นแบ่งเขตจังหวัดโดยมีชายกเว้นอยู่ 2 กรณี คือ ที่อำเภอ ขนอม และอำเภอสิชล ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีแนวโน้มของการใช้ศัพท์เหมือนกับ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และแถบอำเภอพระแสง อำเภอเวียงสระ และกิ่งอำเภอชัยบุรี ใน จังหวัดสุราษฎร์ธานีมักใช้ศัพท์เหมือนกับจังหวัดนครศรีธรรมราช

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงการใช้คำศัพท์ของคนต่างระดับอายุ

กัญญารัตน์ ปิ่นทอง (2524 : 172) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การ เปลี่ยนแปลงคำศัพท์ในคนสามรุ่นของภาษาคำเมือง โดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บอก ภาษาสามระดับอายุในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้บอกภาษากลุ่มที่ 1 อายุระหว่าง 45 - 60 ปี กลุ่มที่ 2 อายุระหว่าง 30 - 45 ปี กลุ่มที่ 3 อายุระหว่าง 15 - 30 ปี ผลการวิจัย

พบว่า การเปลี่ยนแปลงทางเสียงพบน้อยกว่าการสร้างคำศัพท์ใหม่และการยืมคำ กระบวนการเปลี่ยนแปลงเริ่มจากคนกลุ่มที่ 2 ซึ่งใช้คำศัพท์คำเมืองของกลุ่มที่ 1 และคำยืมจากภาษาไทยมาตรฐาน กระบวนการเปลี่ยนแปลงนี้มีไปถึงคนกลุ่มที่ 3 ซึ่งนิยมใช้ภาษาไทยมาตรฐานมากขึ้น และใช้คำเมืองน้อยลง

พนอ เพชรสม (2526 : 103) ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบการรับภาษาระหว่างคนสามรุ่นใน อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดชุมพร โดยให้ผู้บอกภาษาแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 อายุระหว่าง 45 - 60 ปี กลุ่มที่ 2 อายุระหว่าง 30 - 45 ปี กลุ่มที่ 3 อายุระหว่าง 15 - 30 ปี ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการเปลี่ยนแปลงเริ่มมีขึ้นในกลุ่มที่ 2 ซึ่งใช้ภาษาทั้งภาษาถิ่นใต้ ที่ได้รับจากคนกลุ่มที่ 1 และภาษาใหม่ซึ่งได้รับมาจากภาษามาตรฐาน ส่วนคนกลุ่มที่ 3 มีการใช้ภาษาถิ่นใต้น้อยลง ชอบใช้ภาษาใหม่ที่ได้รับมาจากภาษาไทยมาตรฐาน ยกเว้นเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งไม่ได้รับอิทธิพลจากภาษาไทยมาตรฐานแต่เสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนไปบ้างเนื่องจากได้รับอิทธิพลจากภาษาถิ่นใต้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

รัชนี เสนีย์ศรีสันต์ (2526 : 109 - 110) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบเสียงและระบบเสียงในภาษาลาวพวนมาบปลาเค้า ของผู้พูดภาษาที่มีอายุต่างกัน โดยใช้กลุ่มผู้บอกภาษาจาก อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดเพชรบุรี แบ่งผู้บอกภาษาเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 อายุ 60 ปีขึ้นไป กลุ่มที่ 2 อายุระหว่าง 45 - 59 ปี กลุ่มที่ 3 อายุระหว่าง 30 - 44 ปี กลุ่มที่ 4 อายุระหว่าง 15 - 30 ปี ซึ่งการวิจัยนี้เป็นเรื่องความแตกต่างของเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ผลการวิจัย ปรากฏว่า เสียงวรรณยุกต์ DS 123 มีแนวโน้มจะเปลี่ยนไปใกล้เคียงกับเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยเพชรบุรี และเสียงวรรณยุกต์ในกล่อง DS 4 มีแนวโน้มจะเปลี่ยนไปใกล้เคียงกับเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยกรุงเทพฯ นอกจากนี้ยังมีการรวมเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์ตายเสียงยาว (DL) กับพยางค์ตายเสียงสั้น (DS) ในแถว 123 ของผู้พูดภาษากลุ่มอายุ 30 - 44 ปี ส่วนเสียงพยัญชนะและสระบางเสียงมีแนวโน้มจะเปลี่ยนไปเป็นแบบภาษาไทยเช่นเดียวกับเสียงวรรณยุกต์ ผู้พูดภาษากลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป ยังคงออกเสียงภาษาลาวพวนในอัตราสูง ส่วนผู้พูดภาษากลุ่มอายุ 15 - 30 ปี ออกเสียงภาษาไทยมาก

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว สรุปได้ว่า วัยเป็นเหตุที่ทำให้ภาษาเปลี่ยนแปลงไป และลักษณะการเปลี่ยนแปลงที่พบมากที่สุดคือ การเปลี่ยนแปลงคำ รองลงมา คือ เสียง ส่วนการเปลี่ยนแปลงด้านการเรียงลำดับและประโยคยังไม่พบ

อุทัยวรรณ ต้นหยง (2526 : 162 - 167) ได้วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการใช้คำของคนสามระดับอายุ ในภาษาพวนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบการใช้คำศัพท์ของคนสามระดับอายุ และวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงลักษณะของคำ ความหมายในภาษาพวน โดยนำคำศัพท์เพื่อนำไปสัมภาษณ์ กับรวบรวมข้อมูลลักษณะการใช้คำเป็นจำนวนรวม 500 คำ ประกอบด้วยคำนาม 300 คำ คำกริยา 200 คำ ซึ่งจำแนกออกเป็นกลุ่มคำต่าง ๆ 41 กลุ่มคำ และให้ผู้บอกภาษาเป็นผู้พูดภาษาพวน ชาย - หญิง จากอำเภอเมือง อำเภอ บ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี รวมทั้งสิ้น 43 คน ซึ่งแบ่งออกเป็นระดับอายุ 3 กลุ่ม คือ 50 ปี ขึ้นไป 31 - 49 ปี , 15 - 30 ปี ผลของการวิจัยสรุปได้ว่า

ลักษณะการใช้คำศัพท์ของคนสามระดับอายุ จะนำคำศัพท์อื่นมาใช้ร่วมกับคำศัพท์เดิมในภาษาพวน มากกว่าการใช้คำศัพท์เดียวกันเหมือนกันทั้งสามระดับอายุ

การเปลี่ยนแปลงเสียงของคำจะเป็นการเปลี่ยนแปลงชนิดไม่มีข้อจำกัด และพบหน่วยเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะควบกล้ำเพิ่มขึ้น เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ ของคำจะใช้เป็นเสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์เสียงเดียวกับภาษาไทยกรุงเทพฯ มากขึ้น

วนิดา สารพร (2531 : 124 - 133) ได้ทำวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาไทยยวน ตำบลดอนแร่ และตำบลคูบัว อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี มีจุดมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบการใช้คำของคนสามระดับอายุ วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงลักษณะทางเสียง การใช้คำ และความหมายของคำในภาษาไทยยวน โดยนำคำศัพท์จำนวน 500 คำ ทดสอบกับผู้บอกภาษาไทยยวนทั้งชายและหญิง 15 คน แบ่งเป็น 3 ระดับอายุ คือ ระดับอายุที่ 1 ตั้งแต่ 51 ปี ถึง 70 ปี ระดับอายุที่ 2 ตั้งแต่ 31 ปี ถึง 50 ปี และระดับที่ 3 ตั้งแต่ 15 ปี ถึง 30 ปี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า คนสามระดับอายุจะนำคำศัพท์อื่นมาใช้ร่วมหรือแทนศัพท์ภาษาไทยยวน ร้อยละ 61.4 ศัพท์ที่ภาษาไทยยวนที่ผู้บอกภาษาทั้งสามระดับอายุเลิกใช้มีร้อยละ 24 ผู้บอกภาษาระดับอายุที่ 2

จะใช้ศัพท์ภาษาไทยยวร่วมกับศัพท์อื่นมากที่สุด ส่วนผู้ออกภาษาระดับอายุที่ 1 จะใช้ศัพท์ภาษาไทยยวมมากกว่าระดับอายุอื่น ๆ และผู้ออกภาษาระดับอายุที่ 3 จะใช้ศัพท์ภาษาไทยกรุงเทพฯ มากที่สุด การเปลี่ยนแปลงลักษณะทางเสียงของคำจะเปลี่ยนชนิดไม่มีข้อจำกัด คือ มีเสียงพยัญชนะต้นเพิ่มขึ้น เสียงพยัญชนะควบกล้ำ และเสียงวรรณยุกต์บางเสียงหายไป ซึ่งมีแนวโน้มจะใกล้เคียงกับระบบเสียงภาษาไทยกรุงเทพฯ มากขึ้น มักพบในผู้ออกภาษาระดับอายุที่ 2 และ 3 ด้านการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำ ผู้ออกภาษาระดับอายุที่ 3 จะมีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้ออกภาษาไทยยวมระดับอายุที่ 2 - 3 มีการเปลี่ยนแปลงการใช้คำ และความหมายของคำมากกว่าผู้ออกภาษาระดับอายุที่ 1 เพราะผู้ออกภาษาระดับอายุที่ 2 และ 3 ได้รับอิทธิพลจากภาษาไทยกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นภาษาของทางราชการและคนส่วนใหญ่ในจังหวัดราชบุรีเช่นกัน

อัญชลี บุณยสิงห์ (2531 : 197 - 202) ได้วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาไทยวัง มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบการใช้คำของของสามระดับว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ และวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงลักษณะของคำและความหมายในภาษาไทยวัง โดยใช้ศัพท์ในการสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลจำนวน 604 คำ ประกอบด้วยคำนาม 351 คำ คำกริยา 253 คำ จำแนกออกเป็นกลุ่มคำต่าง ๆ ตามความหมาย 44 กลุ่ม และใช้ผู้ออกภาษาที่พูดภาษาไทยวังเพศหญิง จำนวน 18 คน จากหมู่บ้านที่ 1, 6 และ 8 ตำบลบ้านดอน อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยแบ่งออกตามระดับอายุเป็น 3 กลุ่ม คือ 60 ปี ขึ้นไป 31 - 59 ปี และ 15 - 30 ปี

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะของการใช้ศัพท์ของคนสามระดับอายุยังคงมีทั้งการใช้ศัพท์เดียวกันในผู้ออกภาษาทั้งสามระดับระดับอายุ และมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ศัพท์ โดยเฉพาะในผู้ออกภาษากลุ่มที่ 2 และ 3 ซึ่งได้มีการนำศัพท์อื่นเข้ามาใช้ร่วมหรือ ใช้แทนศัพท์เดิมในภาษาไทยวังมากขึ้น ส่วนการเปลี่ยนแปลงทางเสียงพบว่าการเปลี่ยนแปลงชนิดไม่มีข้อจำกัด และไม่เป็นระบบ นอกจากนั้นหน่วยเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะควบกล้ำ ส่วนเสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ ของคำจะใกล้เคียง หรือใช้เป็นเสียงเดียวกับภาษาไทยกรุงเทพฯ มากขึ้น ในด้านการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำพบว่าการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มผู้ออกภาษากลุ่มที่ 2 และ 3 มากที่สุด และพบคำศัพท์ที่กำลังจะหายไปจากการใช้ในชีวิตประจำวันอีกจำนวนหนึ่งด้วย

ลักษณะการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว แสดงว่าผู้พูดภาษาไทยซึ่งที่มีระดับอายุปานกลาง และอายุน้อยมีการเปลี่ยนแปลงการใช้คำมากโดยได้รับอิทธิพลจากภาษาไทยกรุงเทพฯ ซึ่งเป็น ภาษาของทางราชการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาศัพทมูลที่มีแนวโน้มจะเลิกใช้ในภาษาดั้นสุราษฎร์ฯ ของบุคคลสองระดับอายุ ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาดั้นสุราษฎร์ฯ ทั้งเอกสารที่ให้ความรู้พื้นฐานในการกำหนดหัวข้อการวิจัย และเอกสารที่ใช้เป็นหลักในงานวิจัยโดยตรง
2. ศึกษาความรู้เกี่ยวกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี แหล่งข้อมูล รวมทั้งกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยคำนึงถึงความสะดวก ความปลอดภัย ของผู้วิจัยในการเก็บข้อมูล
3. สืบหาข้อมูลเบื้องต้น ผู้วิจัยได้เดินทางไปจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยดำเนินการดังนี้

3.1 ติดต่อกับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ เพื่อสอบถามข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย และเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ การเก็บรายงานข้อมูล

3.2 ทดสอบศัพท์ และสืบหาข้อมูลเกี่ยวกับศัพท์ที่ใช้ในปัจจุบันในอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อกำหนดแหล่งข้อมูล และกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

เมื่อได้ศึกษาเอกสาร และสืบหาข้อมูลเบื้องต้นแล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า ออกเป็น 4 ประการคือ

1. แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล
4. วิธีจัดการกับข้อมูล

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ในการกำหนดจุดเก็บข้อมูลเพื่อเป็นตัวแทนของแต่ละอำเภอนั้น ผู้วิจัยได้คำนึงถึงเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

1. เป็นพื้นที่ที่มีกลุ่มชนใช้ภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ เป็นภาษาพูดในชีวิตประจำวัน
2. เป็นพื้นที่ที่กลุ่มชนอาศัยมาแต่ดั้งเดิม
3. เป็นพื้นที่ที่เป็นตัวแทนของอำเภอภายในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามสภาพ

ภูมิศาสตร์

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้แหล่งข้อมูล จำนวน 8 อำเภอ ดังนี้ อำเภอ เมือง พุนพิน กาญจนดิษฐ์ บ้านนาสาร ไชยา ท่าฉาง เกาะสมุย และเกาะพะงัน

กลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยได้อาศัยหลักเกณฑ์บางประการของ วีระวัชร สารานุกิตต์ (2516 : 8 - 9) จันทส์ ทองช่วย (2525 : 8 - 9) ไสว เรื่องพิเศษ (2520 : 18 - 19) อุทัยวรรณ ตันหยง (2526 : 6 - 5) และของ ชัมมาริน (Samarin. 1967 : 30 - 40) คือ พิจารณาผู้บอกภาษาจะต้อง คำนึงถึงคุณสมบัติต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้ คือ

1. อายุของผู้บอกภาษา
 - 1.1 อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป (กลุ่มผู้สูงอายุ)
 - 1.2 อายุระหว่าง 13 - 20 ปี (กลุ่มวัยรุ่น)

เพื่อจะได้เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางภาษามากพอสมควร เลือกผู้บอกภาษา ทั้งชายและหญิง เพื่อที่จะไม่ให้เพศเป็นตัวแปรในการวิจัย

2. สามารถพูดภาษาที่จะศึกษาได้อย่างดี
3. มีความรับผิดชอบ
4. มีความจำดี
5. มีสุขภาพดี
6. มีอวัยวะในการออกเสียงครบถ้วน
7. ไม่จำกัดว่าได้รับการศึกษาหรือไม่
8. เป็นผู้ที่เกิดและอาศัยอยู่ในอำเภอนั้น ๆ

วิธีการเลือกผู้บอกภาษา โดยทำไปพร้อม ๆ กับการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ หลังจากที่ได้ซักถามผู้บอกภาษาคนแรกแล้ว ผู้วิจัยให้ผู้บอกภาษา ดังกล่าวช่วยหาหรือพา ไปพบผู้บอกภาษาที่มีคุณสมบัติตามที่ต้องการต่อไป จนครบจำนวนผู้บอกภาษาที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

รายการคำที่สร้างขึ้นเพื่อนำไปสอบถามผู้บอกภาษานั้น ผู้วิจัยได้วางแผนดำเนินการ เลือกคำศัพท์ ดังนี้

1. เป็นคำศัพท์ในภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ
2. เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จำนวน 500 คำ โดยได้นำมาจาก พจนานุกรมภาษาถิ่นใต้ (2525) จำนวน 200 คำ และจากการซักถามผู้รู้ภาษาในท้องถิ่น จำนวน 300 คำ โดยแบ่งเป็นคำนาม นามวลี ประมาณ 300 คำ และคำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ประมาณ 200 คำ แบ่งเป็นหมวดคำ ดังนี้

หมวดคำนาม นามวลี	จำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย
1. ส่วนต่าง ๆ ของอวัยวะคน และสัตว์	11
2. ส่วนต่าง ๆ ของพืช	13
3. พืช ผัก ผลไม้	46
4. เครื่องมือเครื่องใช้สิ่งของทั่วไป	43
5. เสื้อผ้า เครื่องแต่งห่ม และเครื่องประดับ	22
6. อาหารคาว - หวาน	36
7. เครื่องยา	13
8. สรรพนาม	8
9. โรค	18
10. ดอกไม้	8

หมวดความงาม นามวลี	จำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย
11. สัตว์	21
12. ลักษณะนาม	10
13. ตำแหน่ง ความเชื่อ ประเพณี	9
14. ปรากฏการณ์ตามธรรมชาติและกาลเวลา	34
15. จำนวนนับ	2

หมวดคำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ	จำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย
1. การไข่มื้อ	20
2. การเคลื่อนไหว	39
3. การพูด	15
4. นิสัย	31
5. สุขภาพ	15
6. อารมณ์ ความรู้สึก	16
7. การกริ้ว	21
8. ความเสียหาย	21
9. การไข้อย่างตา	2
10. ประเพณี	2
11. กสิกรรม	6
12. ปริมาณและขนาด	9
13. คำถาม	6
14. กริยาทั่ว ๆ ไป	3

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เดินทางไปชักถามผู้บอกภาษาทั้ง 48 คน ที่คัดเลือกไว้ตามอำเภอต่าง ๆ ทั้ง 8 อำเภอ ด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1. ให้แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น และบัญชีรายการคำประกอบการชักถาม
2. ชักถามผู้บอกภาษาตามรายการคำทีละคำ โดยใช้รูปภาพ ของจริง หากคำใดไม่สามารถแสดงได้ด้วยรูปภาพ ผู้วิจัยจะแสดงท่าทางหรือยกตัวอย่างคำนั้น ๆ ในบริบท โดยใช้ภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ และภาษาไทยกลางเป็นสื่อ
3. ขณะชักถามจะบันทึกเสียงที่ได้ยินด้วยสัทอักษร โดยใช้พยัญชนะ สระ ของพจนานุกรมภาษาถิ่นใต้ ส่วนวรรณยุกต์ใช้ของ ธีระพันธ์ ล.ทองคำ และเครื่องบันทึกเสียงไปพร้อม ๆ กัน
4. ฟังเสียงเพื่อตรวจสอบข้อมูล
5. ในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อสงสัย ผู้วิจัยจะชักถามผู้บอกภาษาจนเป็นที่เข้าใจ

วิธีจัดกระทำข้อมูล

นำศัพท์ที่ได้จากการบันทึกเทป มาจัดกระทำดังนี้

1. แสดงตารางการใช้ศัพท์ของผู้บอกภาษาทั้ง 48 คน ใน 8 อำเภอ

ตัวอย่าง ตารางคำ

ข้อมูล อำเภอ

รายชื่อผู้บอกภาษา

กลุ่มที่ 1 (อายุ 60 ปีขึ้นไป)

1. ชื่อ สกุล อายุ บ้านเลขที่
- 2.
- 3.

กลุ่มที่ 2 (อายุ 13 - 20 ปี)

1. ชื่อ สกุล อายุ บ้านเลขที่
- 2.
- 3.

ภาษาไทยถิ่น กรุงเทพฯ	กาญจนดิษฐ์		ไชยา		ท่าฉาง	
	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2
<u>พืช ผัก ผลไม้</u>						
1. กระถิน	tɔː³ ba:w³ (1)		tɔː³ ba:w³ (1)	tɔː³ ba:w³ (1)		tɔː³ ba:w³ (1)
	tɔː³ thet³ (2)	tɔː³ thet³ (3)	tɔː³ thet³ (2)	tɔː³ thet³ (2)	tɔː³ thet³ (3)	tɔː³ thet³ (2)
500 -						

2. นำข้อมูลมาศึกษาลักษณะการใช้คำศัพท์และไม่ใช้คำศัพท์ทั้ง 500 คำ ของคนสองกลุ่มอายุ โดยวิเคราะห์การใช้คำตามหมวดหมู่ เป็นร้อยละ และหาค่าของการไม่ใช้คำเป็นร้อยละ เช่นเดียวกัน เพื่อให้เห็นอัตราของการใช้คำศัพท์และไม่ใช้คำศัพท์ โดยเน้นการพิจารณาการที่คนทั้ง 2 กลุ่ม อายุไม่ใช้คำศัพท์นำมาศึกษาในการพูด แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 2.1 ระดับสูง คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 68 - 100
- 2.2 ระดับปานกลาง คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 34 - 67
- 2.3 ระดับต่ำ คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 1 - 33

3. วิเคราะห์แนวโน้มในการเลือกใช้คำศัพท์ในภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ โดยการนำคำศัพท์ทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ในการพูดระดับสูง มาแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

- 3.1 แนวโน้มระดับที่ 1 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 100 ซึ่งหมายถึง คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลือกใช้สูงสุด
- 3.2 แนวโน้มระดับที่ 2 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 89 - 99 ซึ่งหมายถึง คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลือกใช้สูง
- 3.3 แนวโน้มระดับที่ 3 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 78 - 88 ซึ่งหมายถึง คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลือกใช้อย่างปานกลาง
- 3.4 แนวโน้มระดับที่ 4 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 67 - 77 ซึ่งหมายถึง คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลือกใช้น้อย

ส่วนระดับปานกลาง และระดับต่ำ ไม่ได้นำมาพิจารณาหาแนวโน้มในการเลือกใช้ เพราะยังมีผู้ใช้คำในภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ กันมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์การใช้คำศัพท์ของคนสองกลุ่มอายุ

การวิเคราะห์การใช้คำศัพท์ของคนสองกลุ่มอายุ ซึ่งพูดภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานีในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลมา 8 อำเภอ คือ อำเภอเมือง พุนพิน กาญจนดิษฐ์ บ้านนาสาร ไชยา ท่าฉาง เกาะสมุย และเกาะพะงัน โดยคัดเลือกผู้บอกภาษาอำเภอละ 6 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 (ชาย-หญิง) ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2 (ชาย-หญิง) ที่มีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 8 อำเภอ จำนวน 48 คน แบ่งเป็นเพศชาย 24 คน และเพศหญิง 24 คน คำศัพท์ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 500 คำ เป็นคำศัพท์ที่ใช้พูดในชีวิตประจำวัน คำศัพท์เหล่านี้คัดเลือกมาจากพจนานุกรมภาษาถิ่นใต้ (2525) จำนวน 200 คำ และจากการซักถามผู้รู้ภาษาถิ่น จำนวน 300 คำ แบ่งเป็นคำนาม และนามวลี ประมาณ 300 คน และคำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ประมาณ 200 คำ โดยนำข้อมูลมาศึกษา ดังนี้

1. การวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้มาใช้ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ
 - 1.1 ระดับสูง คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 68 - 100
 - 1.2 ระดับปานกลาง คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 34 - 67
 - 1.3 ระดับต่ำ คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 1 - 33
2. การวิเคราะห์แนวโน้มในการเลิกใช้คำศัพท์ในภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี โดยการนำคำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ในการพูดระดับสูง แบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้
 - แนวโน้มระดับที่ 1 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 100 ซึ่งหมายถึง คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูงสุด
 - แนวโน้มระดับที่ 2 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 89 - 99 ซึ่งหมายถึง คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูง
 - แนวโน้มระดับที่ 3 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 78 - 88 ซึ่งหมายถึง คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้ปานกลาง

แนวโน้มนี้นี้ระดับที่ 4 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 67 - 77
 ซึ่งหมายถึง คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้น้อย

ผลของการวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับสูง

จากผลของการวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับสูง เพื่อหาแนวโน้ม
 ในการเลิกใช้คำศัพท์ในภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 4 ระดับ ดังที่ได้เสนอแล้วนั้น ปรากฏผล
 ดังต่อไปนี้

แนวโน้มนี้นี้ระดับที่ 1 ได้แก่ คำที่พบอยู่ในพจนานุกรมและคำบอกเล่าของคนที่อยู่ใน
 ท้องถิ่น แต่ผู้บอกภาษาทั้ง 48 คน ไม่ได้ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันเลย ซึ่งอาจจะ
 เป็นข้อสรุปจากการวิเคราะห์ในครั้งนี้ได้ว่า เป็นคำที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูงสุด ปรากฏ
 มีคำ 10 คำ ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับสูงสุดของคำนามและนามวลี

ก. คำนาม และนามวลี

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไม่ใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไม่ใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>ส่วนต่าง ๆ ของพืช</u>				
1. เพาะ	ma:n ¹	-	-	100
2. เลียง (ข้าว)	hak ² kho: ⁴ lian ⁴	-	-	100
<u>อาหารคาว-หวาน</u>				
1. ข้าวยา	kha:w ² saj ¹ khrian ⁵	-	-	100
2. ไข่เยี่ยวม้า	khaj ¹ dam ³	-	-	100
<u>ดอกไม้</u>				
1. จ๊าปา	cam ³ pa: ³ th>: ⁴	-	-	100
2. จ๊าปี	cam ³ pa: ³ kha:w ²	-	-	100

จากตาราง 1 นี้แสดงว่า มีคำศัพท์ประเภทคำนามและนามวลีในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 6 คำ ที่ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี 6 คำ

ตาราง 2 แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับสูงสุดของคำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ

ข. คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>การใช้มือ</u>				
1. ตัด (ผ้า)	khi:p ⁵	-	-	100
<u>การเคลื่อนไหว</u>				
1. โก้งโค้ง	ko:ŋ ² kho:ŋ ⁶	-	-	100
<u>นิสัย</u>				
1. สันดาน	kha:w ² se:n ²	-	-	100
<u>การครัว</u>				
1. ผัด	won ²	-	-	100

จากตาราง 2 นี้แสดงว่า มีศัพท์ประเภทคำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ใน
ความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 4 คำ ที่ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ 4 คำ

แนวโน้มระดับที่ 2 คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูง คือ คำศัพท์ที่คนทั้งกลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปี ขึ้นไป และกลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี ไม่ใช้ร้อยละ 89 - 99 คำในกลุ่มนี้ ได้แก่ คำนาม และ นามวลี ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 94 คำ ที่ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 126 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 108 คำ ซึ่งตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 170 คำ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับสูงของคำนาม และนามวลี

ก. คำนาม และนามวลี

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>ส่วนต่าง ๆ ของ</u> <u>อวัยวะและสัตว์</u>				
1. ก้น	pa:k ³ tha:n ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
2. กกหู	that ⁴ do:k ⁵ maj ⁶	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
3. ท้ายทอย	khɔ: ⁴ don ⁷	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
4. พุงโต	puŋ ⁴ jaj ¹	(2) = 8.33*	(1) = 4.17	93.75
5. รักแร้	rak ⁴ ti: ²	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.84
6. เหล็กใน	pi ⁴ naj ⁴	(2) = 8.33	(2) = 8.33	91.67
<u>พืช ผัก ผลไม้</u>				
1. กระถิน	to: ³ ba:w ³	(2) = 8.33	(2) = 8.33	97.67
2. กระเจียว	so:m ² siaw ³	(2) = 8.33*	(1) = 4.17	93.75
3. ขมพุ่มะเหมี่ยว	lu:k ⁵ pho ⁵ nom ⁴ mɛ:w ⁴	(2) = 8.33*	(0) = 0	97.92
	chom ⁴ pho ⁵ ke:m ⁵	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	mɛ:ɯ ⁴			
	chom ⁴ pho ⁵ ba: ⁷ wan ¹	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้น้ำคำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้น้ำคำร้อยละ)	จำนวนการใช้น้ำคำ (ร้อยละ)
4. ตะลิงปลิง	lin ¹ tin ²	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
5. ตานแย	lan ⁴ tan ³	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
6. ถั่วฝักยาว	thua ¹ raj ⁵	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
สี่เขียว	thua ¹ kha:n ⁶	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
7. พริกไทย	phrik ⁶ chɔ: ⁶	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
8. พริกหยวก	lo:k ⁵ phet ² wa:n ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
9. พริกขี้หนู	di: ² pli: ³ lu:k ¹ jaj ¹	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
10. มะเขือยาว	khia ¹ nuan ⁴ cha:n ⁶	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
11. มะเขือพวง	khia ¹ khɔ: ² j ²	(3) = 12.50*	(2) = 8.33	89.58
12. มะม่วงหิมพานต์	muang ⁵ chu: ⁵ nua ¹ j ¹	(0) = 0	(2) = 8.33	95.83
13. มะขามเทศ	kha:m ¹ khɛ:k ²	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
14. สับปะรด	nun ¹ thɔ: ⁴ j ⁴	(3) = 12.50*	(0) = 0	93.75
<u>เครื่องมือเครื่องใช้</u>				
<u>สิ่งของทั่วไป</u>				
1. กระดิ่ง	khan ⁴	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	lu:k ⁵ phruan ⁴	(1) = 4.17	(2) = 8.33	93.75
2. แก้ว	co:k ⁵ kɛ:w ²	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
	co:k ⁵	(3) = 12.50*	(2) = 8.33	89.58
3. กาว	pɛ:n ⁵ piak ⁵	(3) = 12.50*	(1) = 4.17	91.67
4. ก้นบุหรี่	thuj ⁴ ja: ¹ rɛ:t ⁵	(2) = 8.33*	(1) = 4.17	93.75

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
5. เข่ง	luaw ¹	(2) = 8.33*	(1) = 4.17	93.75
6. ตระกร้า	cha: ⁴ hiw ²	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
	cha: ⁴	(3) = 12.50*	(0) = 0	93.75
7. ถังน้ำ	thun ² hiw ²	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
	ma: ¹ than ¹	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
	thun ² na:w ⁶	(2) = 8.33	(2) = 8.33	91.67
8. ตะหลิว	khwak ² lɛ:k ²	(0) = 0	(2) = 8.33	95.83
9. ถ้วยตะไล	lu:k ⁵ cɔ:k ⁵	(2) = 8.33*	(1) = 4.17	93.75
10. เส้าร้าง	maj ⁶ tho: ⁶	(4) = 16.67*	(1) = 4.17	89.58
11. เสวียนรองหม้อ	tiaw ³	(2) = 8.33	(2) = 8.33	91.67
12. สุ่มไก่	khɔ:m ⁵ kaj ³	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
13. หม้ออลูมิเนียม	mɔ: ² khiap ⁶	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
14. บั้งก็	sa: ² ki: ²	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
15. ฝาพาย	khwaj ⁴ kɛ:p ⁵	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
16. ฝาเข็ช	lɛ:k ² khwaj ⁴ khit ²	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>เสื้อผ้า-เครื่องนุ่งห่ม</u>				
<u>เครื่องประดับ</u>				
1. กางเกง	ka:ŋ ³ kiŋ ³	(4) = 16.67*	(0) = 0	91.67
2. กางเกงใน	ka:ŋ ³ kiŋ ³ liŋ ⁴	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	ka:ŋ ³ ke:ŋ ³ liŋ ⁴	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	ka:ŋ ³ kiŋ ³ naj ⁴	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
	ka:ŋ ³ ke:ŋ ³ liŋ ⁴	(0) = 0	(5) = 20.83	89.58
	ka:ŋ ³ ke:ŋ ³ cin ³	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
3. กางเกงแพร	ka:ŋ ³ kiŋ ³ phɛ:r ⁴	(4) = 16.67*	(0) = 0	91.67
4. ผ้าขาวม้า	pha: ² kha: ¹ ma: ⁶	(1) = 4.17	(4) = 16.67	97.92
	pha: ² hom ¹	(3) = 12.50*	(0) = 0	93.75
5. สร้อยข้อมือ	sa:j ¹ khɔ: ² mi: ⁴	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
6. เสื้อใน	sia ² chan ⁶ naj ⁴	(2) = 8.33	(3) = 12.50	89.58
7. เสื้อยืด	sia ² ɔŋ ⁵	(4) = 16.67*	(0) = 0	91.67
8. เสื้อแขนยาว	sia ² mi: ⁴ ja:w ⁴	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
9. เสื้อนอก	mɛ: ⁵ sia ²	(2) = 8.33*	(1) = 4.17	93.57

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>อาหารคาว-หวาน</u>				
1. แกงกะทิ	kɛ:ŋ ³ ti: ⁴	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
2. แกงไตปลา	kɛ:ŋ ³ phuŋ ⁴ pla: ³	(2) = 8.33	(3) = 12.50	89.58
3. ข้าวตัง	daŋ ² kha:w ²	(3) = 12.50*	(2) = 8.33	89.58
4. ข้าวต้ม	kha:w ³ piak ³	(2) = 8.33	(2) = 8.33	91.67
5. ทอดมัน	lo:k ⁵ chin ⁶ tho:t ⁶	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	hɛ:t ²	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
	tho:t ⁶ lo:k ⁵ chin ⁶	(2) = 8.33	(2) = 8.33	91.67
	tho:t ⁶ hɛ:t ²	(2) = 8.33	(2) = 8.33	91.67
	lo:k ⁵ chin ⁶	(3) = 12.50*	(2) = 8.33	89.58
	tho:t ⁶ lo:k ⁵ hɛ:t ²	(3) = 12.50*	(2) = 8.33	89.58
	lo:k ⁵ hɛ:t ²	(2) = 8.33	(5) = 20.83	85.42
6. ข้าวกลูกกะปิ	kha:w ² won ⁴ kɔ:j ⁴	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
7. กะละแม	ja: ¹ num ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	praʔ ⁴ ja: ¹ num ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
8. ขนมสอด้ไส้	num ¹ hɔ: ⁷	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
	hɔ: ¹ khɔ:m ⁵	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
9. ข้าวต้มลูกโยน	to:m ⁵ baj ³ phɔ: ⁶	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
10. ข้าวเหนียวแดง	niaw ¹ kuan ³	(5) = 20.83*	(1) = 4.17	97.92
11. ขนมกล้วย	nom ¹ na: ¹ the: ⁶	(3) = 12.50*	(2) = 8.33	89.58

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
12. ปาท่องโก๋	ca: ³ kua.j ²	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	ca: ¹ ko:j ⁷	(3) = 12.50*	(2) = 8.33	89.58
13. ลูกอม (ท็อปปี้)	lo:k ⁵ kha:w ² khwi: ⁶	(3) = 12.50*	(2) = 8.33	89.58
<u>เครือญาติ</u>				
1. ทวด	pho: ³ thuat ⁵ mɛ: ⁵ thuat ⁵	(5) = 20.83*	(0) = 0	89.58
2. ลูกคนสุดท้อง	lu:k ⁵ khon ⁴ nɯj ¹ nɔ:w ⁶ phian ⁶	(1) = 4.17 (2) = 8.33*	(1) = 4.17 (1) = 4.17	95.83 93.75
3. ลูกสาว	mia ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
<u>สรรพนาม</u>				
<u>บุรุษที่ 2</u>				
1. แก	su: ²	(0) = 0	(2) = 8.33	95.83
<u>โรค</u>				
1. คางทูม	kha:ŋ ⁴ thom ⁴ sa:w ¹ ŋa:m ⁴	(3) = 12.50* (1) = 4.17	(0) = 0 (2) = 8.33	93.75 93.75
2. บิด	khi: ² bit ⁵ muan ⁴	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
3. ผด, ผื่น	phrɨ:n ⁴	(2) = 8.33*	(1) = 4.17	93.75
4. วัณโรค	khwi: ⁴ naj ⁴ tho:ŋ ⁴	(0) = 0	(2) = 8.33	95.83
5. ออกหัด	hiat ²	(1) = 4.17	(2) = 8.33	95.75

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การให้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การให้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
คอกไม้				
1. ทานตะวัน	tha:n ⁴ wan ¹	(4) = 16.67*	(1) = 4.17	89.58
2. บานไม่รู้โรย	khun ⁴ ni: ¹	(3) = 12.50*	(2) = 8.33	89.58
3. ลั่นทม	cam ³ pa: ³ khə:m ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
4. เฟื่องฟ้า	tut ⁵ ci:n ³	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
สัตว์				
1. กระแต	cə:n ³	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	lia ⁴	(2) = 8.33	(4) = 16.67	89.50
2. กิ้งก่า	pin ⁵ ka: ³	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	phin ² ka: ³	(3) = 12.50*	(2) = 8.33	89.58
3. จิ้งจัน	rin ⁵ raj ⁴	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
4. ปลากระตี่	pla: ³ de: ²	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
ลักษณะนาม				
1. พู(ทุเรียน)	wa:ŋ ⁴	(3) = 12.50*	(1) = 4.17	91.67
2. ครั่ง (อาบน้ํา)	thu:m ⁴	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>ตำแหน่ง-ความเชื่อ</u>				
<u>และประเพณี</u>				
1. การกระทำด้วย				
เวทย์มนต์	thu:k ² ja: ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	mɔ:p ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
<u>ปรากฏการณ์ธรรมชาติ</u>				
<u>และเวลา</u>				
1. ดวงจันทร์	dian ³	(0) = 0	(2) = 8.33	95.23
	khen ¹	(0) = 0	(3) = 12.50	93.75
	phra ⁴ khen ¹	(8) = 33.33*	(0) = 0	83.33
2. ดวงอาทิตย์	wan ¹	(0) = 0	(4) = 16.67	91.67
3. เนิน	hua ¹ kho:k ⁵	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
4. เมฆ	khi: ² lom ⁴	(4) = 16.67*	(1) = 4.17	89.58
5. เดือนมืด	kha:ŋ ² re:m ⁴	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
6. แดดจ้ำ	dɛ:t ⁵ di: ³	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
	dɛ:t ⁵ kla: ⁵	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
7. ทิศเหนือ	pla:k ⁷ tin ³	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
8. เข้า	kha:ŋ ² cha:w ⁶	(2) = 8.33	(2) = 8.33	91.67

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการมาใช้คำ (ร้อยละ)
9. ใกล้เคียง	ti: ³ thian ⁵	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	wan ¹ khɛ: ⁵ thian ⁵	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
10. เวลาเลยเที่ยง				
ไปมาก	jen ⁴	(1) = 4.17	(2) = 8.33	93.75
11. ย้ำคำ	khɛ: ⁵ mi:t ⁵	(1) 4.17	(1) = 4.17	95.83
12. เมื่อคืน	mo: ⁵ khɪ:n ⁴	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
	khɪ: ⁴ wa: ⁴	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
	mo: ⁵ khɪ:n ⁴ wa: ⁴	(0) = 0	(2) = 8.33	95.83
	mo: ⁵ tɛ: ³ khɪ:n ⁴	(2) = 8.33*	(1) = 4.17	93.75
13. 19.00 น.	cet ⁷ mo:ŋ ⁴ kla:ŋ ⁴			
	khɪ:n ⁴	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

จากตาราง 3 แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ มีจำนวน 94 คำ ที่ตรงกับ
ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี จำนวน 126 คำ

2. มีจำนวนคำถึง 71 คำ ที่ผู้สูงอายุใช้มากกว่าวัยรุ่น และมีคำที่ผู้สูงอายุใช้เท่านั้น ส่วนกลุ่มวัยรุ่นไม่ใช้เลย จำนวน 46 คำ
3. มีจำนวนคำถึง 24 คำ ที่กลุ่มผู้สูงอายุไม่ใช้ แต่กลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี ใช้คำศัพท์

ตาราง 4 แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับสูงของคำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ

ข. คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
การขำขัน				
1. เปิด	ba:3	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
2. เพยอ	je:m6	(0) = 0	(2) = 8.33	95.83
3. เกาะ (รด)	ji:t4	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
4. ลุด (แขน)	la:5	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	raŋ6	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
5. ส่องไฟ	le:p5kian3	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	ta:m3khwaŋ4	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
6. ค้าง (เชือก)	chak5	(1) = 4.17	(3) = 12.50	91.67
7. ใส่กลอน	lak2tu:3	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
8. ถักเปีย	khwai1pia3	(2) = 8.33	(3) = 12.50	97.92
9. รัน	nu:n6	(4) = 16.67*	(1) = 4.17	89.57
10. ไขก	khe?2	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	kho?2	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
11. ทักให้จิกจี้	dak5dik5	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	du:7di:2	(1) = 4.17	(3) = 12.50	91.67

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
การเคลื่อนไหว				
1. กระโจน	la:w ¹	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
2. เลื่อน	ja:j ⁶	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
3. ชวิด	chon ⁴	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
4. รอ	khra:w ⁵	(2) = 8.33	(3) = 12.50	89.57
5. ชุมนุม	ma: ⁴ ruam ⁴	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	ʔɔ: ³	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
	mun ⁴	(2) = 8.33*	(1) = 4.17	93.75
6. ช้อน	jɔ:p ¹	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
	ʔɛ:p ⁵	(1) = 4.17	(3) = 12.50	91.67
7. ชุ้ม (อ่านหนังสือ)	sɔ: ⁴	(3) = 12.50*	(0) = 0	93.75
8. ช้อน	khe: ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
9. ดินนอน	tə:n ³	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
10. ทับ	hiŋ ¹	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
	khe: ¹	(3) = 12.50*	(0) = 0	93.75
11. ห้อย	khwɛ:n ¹	(2) = 8.33	(3) = 12.50	89.58
12. ชุ้มเข้าสะเอด	niat ²	(2) = 8.33*	(1) = 4.17	93.75
13. ชน	chun ⁵	(4) = 16.67*	(0) = 0	91.67
14. ช้ำ	chɛ:aj ¹	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
	chɛ: ⁴	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
	ʔɛ:t ⁵	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
15. เดิน (ไม่สำรวจ ลูกสี่ลูกสน)	ra: ⁴ ra ⁴	(0) = 0	(2) = 8.33	95.83
	lɔ:k ²	(5) = 20.83*	(0) = 0	89.57
16. รุกที่ของผู้อื่น	ruk ⁶ the: ⁵	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	kha:w ² thi: ⁵	(0) = 0	(2) = 8.33	95.83
	ruk ⁶ dɛ:n ³	(2) = 8.33	(4) = 16.67	87.50
17. นั่งไขว่ห้าง	naŋ ¹ khaj ² hua ¹ -			
	mɛ:ŋ ⁴ wan ⁴	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
18. เดิน (ตามกัน- เป็นแถว)	də:n ³ pen ³ ja:n ⁵	(1) = 4.17	(2) = 8.33	93.75
	də:n ³ pen ³ phruan ⁴	(1) = 4.17	(4) = 16.67	89.57
19. ตั้งวางเด่นอยู่	taŋ ⁷ ju: ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
20. เลิก, หยุด	tha:w ⁵	(2) = 8.33	(2) = 8.33	91.67
	phɔ: ⁴	(1) = 4.17	(3) = 12.50	91.67
21. นั่งจับเข่า	naŋ ¹ tham ⁴ tha:w ⁶	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
	naŋ ¹ ŋaw ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	naŋ ¹ srɔ:j ² sa:w ²	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	naŋ ¹ thon ⁴ hua ¹ -			
	khaw ¹	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
	naŋ ¹ rə: ⁵	(0) = 0	(12) = 12.50	93.75
22. เดิน (อย่าง- เชื่องช้า)	də:n ³ khi: ² -			
	khra:n ⁶	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
การพูด				
1. เกี้ยว	ba: ⁵	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
2. คะปั่นกะยอ	chuan ⁴	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
3. กระโชก	kho: ¹	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
4. พูดเล่น	phu:t ⁵ no: ^๗ ⁴	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
5. พูดคลุมเครือ	lɛ: ^๗ ¹ maj ⁵ ru: ⁵ - rɪaŋ ⁵	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
6. คำ (ว่าถึงญาติ- ผู้ใหญ่)	la:m ⁴ pa:m ³	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
7. คำ (ผู้หญิงคำ- ผู้ชาย)	tat ⁵ hua ¹ phu: ⁵ tat ⁵ thua ¹ phu: ⁵	(3) = 12.50* (3) = 12.50*	(0) = 0 (0) = 0	93.75 93.75
8. ขยว	lɛ: ^๗ ¹ ma:k ⁵	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
นิสัย				
1. เดียงสา	maj ⁵ ru: ⁶ cak ⁵ - wan ¹ maj ⁵ ru: ⁶ rɪaŋ ⁵ - raj ¹ maj ⁵ ro: ⁵ sa: ¹	(1) = 4.17* (0) = 0 (2) = 8.33*	(0) = 0 (1) = 4.17 (0) = 0	97.92 97.92 95.83
2. ทะเล้น	lɔ:t ²	(0) = 0	(2) = 8.33	95.83
3. ประชด	cham ⁴ dɛ: ⁴	(2) = 8.33	(3) = 12.50	89.58
4. ประหยัด	ʔa:m ³	(1) = 4.17	(3) = 12.50	91.67

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
16. ทำอย่างเด็ก	lu:k ⁵ dɛ:ŋ ³	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	lu:k ⁵ dɛ:ŋ ³ kha:j ⁴	(0) = 0	(2) = 8.33	95.83
	maj ⁵ ru: ⁵ sa: ¹	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
17. ชี้แย	tham ⁴ jɔ:t ⁶	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	khi: ² ʔɔ:n ²	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
18. อวดรู้เกินตัว	ru: ⁶ di: ³	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
	tham ⁴ tha:w ⁶	(0) = 0	(3) = 12.50	93.75
สุภาพ				
1. แห้ง	tɔ:k ⁵ lɛ:at ⁶	(2) = 8.33*	(1) = 4.17	93.75
2. เลี้ยงดู	rak ⁶ sa: ¹	(2) = 8.33*	(1) = 4.17	93.75
3. จ้าง	bɛ:p ⁵ bap ⁵	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
4. ตาฟาง	ta: ³ khwa:ŋ ⁴ kaj ³	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
5. บอบบาง	lɛ:k ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
6. พอมสูง	jo:ŋ ⁵ jen ⁶	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
7. นอนอย่างสบาย-	nɔ:n ⁴ ba:j ³ wa:n ⁴	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
อารมณ์	nɔ:n ⁴ khle:ŋ ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
8. ทำเสน่ห์	tham ⁴ khɔ:ŋ ¹	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
9. มรดภาพ (พระ)	sin ²	(1) = 4.17	(3) = 12.50	89.58

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
16. ท้าย่างเด็ก	lu:k ⁵ dɛ:ŋ ³	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	lu:k ⁵ dɛ:ŋ ³ kha:j ⁴	(0) = 0	(2) = 8.33	95.83
	maj ⁵ ru: ⁵ sa: ¹	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
17. จั๊นย	tham ⁴ jɔt ⁶	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	khi: ² ʔɔ:n ²	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
18. อวดรู้เกินตัว	ru: ⁶ di: ³	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
	tham ⁴ tha:w ⁶	(0) = 0	(3) = 12.50	93.75
สุภาพ				
1. แห้ง	tw:k ⁵ lɛ̃at ⁶	(2) = 8.33*	(1) = 4.17	93.75
2. เลี้ยงดู	rak ⁶ sa: ¹	(2) = 8.33*	(1) = 4.17	93.75
3. จั๊นย่า	bɛ̃p ⁵ bap ⁵	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
4. ตาฟาง	ta: ³ khwa:ŋ ⁴ kaj ³	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
5. บอนบาง	lɛ:k ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
6. พอมสูง	jo:ŋ ⁵ jen ⁶	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
7. นอนอย่างสบาย-	nɔ:n ⁴ ba:j ³ wa:n ⁴	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
อารมณ์	nɔ:n ⁴ khle:ŋ ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
8. ทำเสน่ห์	tham ⁴ khɔ:ŋ ¹	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
9. มรดภาพ (พระ)	sin ²	(1) = 4.17	(3) = 12.50	89.58

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>การครัว</u>				
1. กลูก	won ⁴	(2) = 8.33	(2) = 8.33	91.67
2. คืม	mɨk ¹	(3) = 12.50*	(0) = 0	93.75
3. น้ำ (เคือด)	phun ⁵	(3) = 12.50*	(1) = 4.17	91.67
4. ทะ (ข้าวไรต)	lɔ:t ²	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
	khɭɔ:t ⁵	(3) = 12.50*	(1) = 4.17	91.67
5. ปอก	pɔ ³	(5) = 20.83*	(0) = 0	89.58
6. หั้น	chɨat ⁶	(3) = 12.50*	(1) = 4.17	91.67
7. กิน (เป็นทิว)	nat ² nian ¹	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
	kin ³ daj ²	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
8. กิน (ส่วนที่ดีที่สุด- เป็นคนแรก)	kin ³ hua ¹ the: ⁵	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
	kin ³ hua ¹ jɨa ²	(3) = 12.50*	(1) = 4.17	91.67
	kin ³ hua ¹ caj ³	(1) = 4.17	(2) = 8.33	93.75
<u>ความเสียหาย</u>				
1. กระจก	ʔa: ³	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
2. กระจก	chu:t ²	(2) = 8.33	(2) = 8.33	91.67
3. ขาด (กระดาษ)	hɛ: ¹	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
4. หลาด, ลื่น	ra:t ²	(0) = 0	(2) = 8.33	95.83
5. เสียรู้	phɭɨaŋ ⁴	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
6. กะเรี๋ย, กะราด	ʔa:n ⁵	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
	ʔe: ³	(2) = 8.33	(2) = 8.33	91.67
	ʔe: ³ ʔa:n ⁵	(2) = 8.33	(3) = 12.50	89.58
7. คลอน ๆ	khɾɔ:k ⁵ khɛ:k ⁵	(3) = 12.50*	(1) = 4.17	91.67
8. เล็ก ๆ น้อย ๆ - ไม่เป็นขึ้นเป็นอัน	ʔat ⁷	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
	thaw ⁵ hi:t ²	(2) = 8.33*	(0) = 0	95.83
9. ร้าว (แก้ว)	ra:n ⁴	(3) = 12.50*	(0) = 0	93.75
	prat ⁵	(2) = 8.33*	(0) = 0	93.75
	prat ⁷			
10. ถลุง (เงิน)	phla:n ¹	(5) = 20.83*	(3) = 12.50	93.33
การไร้สายตา				
1. ขยับตา	krip ⁵ ta: ³	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
ประเพณี				
1. แต่งงาน	tɛ:ŋ ³ mʔa ⁴	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
	kin ³ mu: ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
กสิกรรม				
1. คายหญ้า	tha: ¹	(3) = 12.50*	(0) = 0	93.75
2. ตัด	lit ²	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการมาใช้คำ (ร้อยละ)
3. ผลิ (ดอก)	ʔ ³ dɔ ³	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	tɛ:k ⁵	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
<u>ปริมาณ, ขนาด</u>				
1. เปี้ยว (รูปร่าง)	khɔ:t ⁵	(1) = 4.17	(3) = 12.50	91.67
2. เอียง	chiaŋ ¹	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
	che: ¹	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
3. สี (แจ้, แจ็ด)	chɛ:t ²	(1) = 4.17	(4) = 16.67	89.58
4. ทั้งหมด	thaŋ ⁶ me:t ²	(0) = 0	(3) = 12.50	93.75
5. น้อยมาก	tha:w ⁵ hi:t ²	(3) = 12.50*	(0) = 0	93.75
	hi:t ²	(2) = 8.33	(2) = 8.33	91.67
<u>คำถาม</u>				
1. ที่ไหน	toŋ ³ naj ¹	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
2. อย่างไร	tham ⁴ phrɨ: ⁴	(0) = 0	(1) = 4.17	97.92
<u>กริยาทั่ว ๆ ไป</u>				
1. กิน (ดอกเบี้ย)	kin ³ dɔ ³	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการมาใช้คำ (ร้อยละ)
2. แลกเงินย่อย	lɛ:k ⁵ pi: ²	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	tɛ:k ⁵ ɲə:n ⁴ jɔ:j ⁴	(1) = 4.17*	(0) = 0	97.92
	tɛ:k ⁵ baj ³ jɔ:j ⁴	(1) = 4.17	(1) = 4.17	95.83
	tɛ:k ⁷ baj ³ jɔ:j ⁴	(1) = 4.17	(0) = 0	97.92
	lɛ:k ⁵ taŋ ¹	(1) = 4.17	(2) = 8.33	93.75

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

จากตาราง 4 นี้แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 108 คำ ที่ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ จำนวน 170 คำ
2. มีจำนวนคำถึง 56 คำ ที่ผู้สูงอายุใช้มากกว่าวัยรุ่น และมีคำที่มีผู้สูงอายุใช้เท่านั้น ส่วนวัยรุ่นไม่ใช้เลย จำนวน 80 คำ รวมอยู่ด้วย
3. มีจำนวนคำถึง 25 คำ ที่กลุ่มผู้สูงอายุมาใช้ แต่กลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปีใช้

แนวโน้มระดับที่ 3

คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้ปานกลาง คือ คำศัพท์ที่คนทั้งกลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี ไม่ใช้ร้อยละ 78 - 88 คำในกลุ่มนี้ ได้แก่ คำนาม และนามวลี ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 37 คำ ที่ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 42 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 41 คำ ซึ่งตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 47 คำ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5 แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับปานกลางของคำนาม และนามวลี

ก. คำนาม และนามวลี

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การไม่ใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไม่ใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
พืช - ผัก - ผลไม้				
1. ตำแย	la:m ³ jε: ⁵	(6) = 25.00*	(3) = 12.50	81.25
	ma: ¹ muj ⁵	(7) = 29.17*	(2) = 8.33	81.25
2. บัวบก	hu: ¹ nu: ¹	(6) = 25.00*	(3) = 12.50	81.25
3. พริก	di: ² pli: ³	(4) = 16.67	(5) = 20.83	81.25
4. หั้วไก่เข้าชู้	ja: ¹ khi: ² ka:j ³	(2) = 8.33	(5) = 20.83	85.42
5. เห็ดหูหนู	hε:t ² hu: ¹ li:η ⁴	(3) = 12.50	(4) = 16.67	85.42
เครื่องมือเครื่องใช้				
สิ่งของทั่วไป				
1. กระซอน	tro:η ³	(4) = 58.33	(5) = 20.83	81.25
2. กระตัง	din ⁵	(4) = 16.67	(4) = 16.67	83.33
3. กล่อง	kup ⁵	(7) = 29.17*	(3) = 12.50	79.17
4. เงิน	pi: ²	(4) = 16.67*	(2) = 8.33	87.50
5. จาน	cha:m ⁴	(4) = 16.67	(6) = 25.00	79.17

ตาราง 5 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
6. ตะแกรง	tre:ŋ ³	(4) = 16.67*	(2) = 8.33	87.50
7. ตะหลิว	wak ²	(4) = 16.67*	(1) = 4.17	89.50
	de: ³ sa:n ⁶	(4) = 16.67*	(1) = 4.17	89.50
8. หม้อเกลือต้มหมู	mo: ² phe:ŋ ⁵	(6) = 25.00*	(1) = 4.17	85.42
9. ที่ปอกมะพร้าว	le:k ¹ lit ⁶	(4) = 16.67	(5) = 20.83	81.25
<u>เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม</u>				
<u>เครื่องประดับ</u>				
1. กระดุม	lo:k ⁵ dom ³	(6) = 25.00*	(0) = 0	87.50
	lo:k ⁵ dum ³	(9) = 37.50*	(0) = 0	81.25
2. จี้	lo:k ² ket ⁵	(5) = 20.83*	(4) = 16.67	81.25
3. ถุงเท้า	thun ¹ no:ŋ ⁵	(3) = 12.50	(4) = 16.67	85.42
<u>อาหารคาว - หวาน</u>				
1. ผัดวุ้นเส้น	phat ² sen ² nom ¹	(4) = 16.67*	(3) = 12.50	85.42
	phat ² tan ³ hun ¹	(5) = 20.83*	(3) = 12.50	83.33
2. ข้าวตุก	khi: ² ma: ¹ tuan ⁵	(6) = 25.00*	(3) = 12.50	81.25
3. ข้าวเม่า	ma:w ⁶	(5) = 20.83*	(4) = 16.67	81.25
4. ข้าวเหนียวปิ้ง	niaw ¹ pen ²	(4) = 16.67	(4) = 16.67	83.33
5. ปาท่องโก๋	khi: ² kuaj ³	(6) = 25.00*	(3) = 12.50	81.25
6. ลูกอม (ท็อฟฟี่)	lu:k ⁵ na:m ⁶ ta:n ³	(2) = 8.33	(5) = 20.83	85.42

ตาราง 5 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
เครือญาติ				
1. ปู่	phɔː ³ poː ³	(3) = 12.50	(4) = 16.67	85.42
2. ป้า	mɛː ⁵ jaː ⁵	(4) = 16.67	(4) = 16.67	83.33
3. ลูกคนสุดท้าย	luːk ⁵ khon ⁴ lɛːk ⁵	(6) = 25.00*	(3) = 12.50	81.25
สรรพนาม				
บุรุษที่ 2				
1. ท่าน	tɔn ³	(5) = 20.83*	(2) = 8.33	85.42
โรค				
1. ไข้ทรพิษ	khaːj ² thap ⁶	(5) = 20.83*	(3) = 12.50	80.33
2. ฤดูหนาว	khɔt ⁶ raːt ⁵	(5) = 20.83*	(2) = 8.33	85.42
3. อหิวาตกโรค	hiː ¹ waː ⁴	(3) = 12.50	(3) = 12.50	87.50
	khaj ² haː ¹	(4) = 16.67	(6) = 25.00	79.17
สัตว์				
1. ตะกวด	lɛːn ⁴	(4) = 16.67*	(2) = 8.33	87.50
2. นกปรอด	noːk ² buat ⁵	(6) = 25.00*	(2) = 8.33	83.33

ตาราง 5 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
ตำแหน่ง – ความเชื่อ				
และประเพณี				
1. พระสงฆ์ (เจ้าอาวาส)	som ¹ pha:n ⁴	(3) = 12.50	(4) = 16.67	85.42
ปรากฏการณ์ธรรมชาติ				
และเวลา				
1. ทิศตะวันออก	pla ³ ?w:k ⁵	(6) = 25.00*	(4) = 16.67	79.17
2. ย่ำค่ำ	mun ⁵ min ⁵	(5) = 20.83*	(4) = 16.67	81.25
3. เดี่ยวนี้	tw:n ³ ni: ⁶	(3) = 12.50	(3) = 12.50	87.50
4. 12.00(กลางวัน)	wan ¹ thian ⁵	(4) = 16.67*	(3) = 12.50	85.42

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

จากตาราง 5 นี้แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 37 คำ ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ จำนวน 42 คำ
2. มีจำนวนคำถึง 26 คำ ที่ผู้สูงอายุใช้มากกว่าวัยรุ่น และมีคำที่ผู้สูงอายุใช้เท่านั้น ส่วนวัยรุ่นไม่ใช้เลยจำนวน 2 คำรวมอยู่ด้วย

ตาราง 6 แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับปานกลางของคำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ

ข. คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>การใช้มือ</u>				
1. กระชาก	cha: ⁴	(5) = 20.83*	(1) = 4.17	87.50
2. กระทุ้ง	luŋ ⁶	(3) = 12.50	(3) = 12.50	87.50
3. สะกิด	kit ⁵	(7) = 29.17*	(3) = 12.50	79.17
	kit ⁷	(3) = 12.50	(3) = 12.50	87.50
4. ใส่กลอน	lak ² klɔ:n ³	(5) = 20.83*	(4) = 16.67	81.25
5. รีด	no: ⁶	(6) = 25.00*	(1) = 4.17	85.42
<u>การเคลื่อนไหว</u>				
1. กลับ	lɔ:p ²	(3) = 12.50	(4) = 16.67	85.42
2. ค่อย ๆ	kw:j ¹	(6) = 25.00*	(0) = 0	87.50
3. เรียบ	ma: ¹	(6) = 25.00*	(2) = 8.33	83.33
<u>การพูด</u>				
1. พูดเล่น	lɛ:ŋ ¹ lɛ:n ¹	(5) = 20.83*	(4) = 16.67	81.25
2. ต่ำ (ว่าถึงญาติ- ผู้ใหญ่มาก)	khuj ⁵	(1) = 4.17	(6) = 25.00	85.42
3. สัจญา	chan ⁴ chi: ⁴	(6) = 25.00*	(3) = 12.50	81.25
4. คาราม (สุนัข)	lon ⁴	(7) = 29.17*	(3) = 12.50	79.17
5. ทำพิน	tha: ⁶ nan ⁴	(8) = 33.33*	(0) = 0	83.33

ตาราง 6 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>นิสัย</u>				
1. ัง	ra: ⁵	(2) = 8.33	(7) = 29.17	81.25
2. ตาหนี	dan ³	(7) = 29.17*	(3) = 12.50	79.17
3. ประหยัด	khi: ² chit ⁶	(6) = 25.00*	(4) = 16.67	79.17
4. คึกคัก, ระริกกระรี่	dik ⁵ dik ⁵	(4) = 16.67*	(3) = 12.50	85.42
	di: ³ dik ⁵	(4) = 16.67*	(3) = 12.50	85.42
5. ไม่เต็มเต็ง	ba: ⁵ ba: ⁵	(4) = 16.67	(6) = 25.00	79.17
6. เลว, ชั่ว	so: ⁴	(6) = 25.00*	(4) = 16.67	79.17
7. หลุกหลิก, ลิงโลด	lɔ:k ² lɛ:k ²	(4) = 16.67*	(3) = 12.50	85.42
8. สะบัดสะบั้ง	dun ² din ²	(4) = 16.67*	(2) = 8.33	87.50
<u>สุขภาพ</u>				
1. รูปร่างสวย	ju: ² sua ¹ j ¹	(5) = 20.83*	(3) = 12.50	83.33
2. นอนอย่างสบาย- อารมณ์	nɔ:n ⁴ ba:j ³	(3) = 12.50	(3) = 12.50	87.50
3. ตาย	sin ²	(4) = 16.67	(6) = 25.00	79.17
<u>อารมณ์, ความรู้สึก</u>				
1. ตกใจ	dun ⁵	(2) = 8.33	(4) = 16.67	87.50
2. งอแง	khi: ² rɔ:ŋ ⁶	(2) = 8.33	(6) = 25.00	83.33
3. ชวน	chiw ¹	(4) = 16.67*	(2) = 8.33	87.50

ตาราง 6 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>การครัว</u>				
1. น้ำ (เดือด)	khlak ⁶	(2) = 8.33	(3) = 12.50	79.17
2. เปื้อน	h ^h an ¹	(2) = 8.33	(5) = 20.83	85.42
	ɿiam ³	(2) = 8.33	(5) = 20.83	85.42
	ɿian ³	(4) = 16.67	(6) = 25.00	79.17
3. เปื้อน	khə: ¹	(4) = 16.67*	(3) = 12.50	85.42
4. เผา (หัวมัน)	mɔ:k ²	(6) = 25.00*	(4) = 16.67	79.17
5. อยากกิน	niaj ⁴	(7) = 29.16*	(1) = 4.17	83.33
6. กรอบ	kriam ³	(4) = 16.67*	(2) = 8.33	87.50
<u>ความเสียหาย</u>				
1. พลาด, สิ้น	ri:t ²	(3) = 12.50	(5) = 20.83	83.33
2. เสียรู้	sia ¹ mo: ⁴	(5) = 20.83*	(4) = 16.67	81.25
3. กะเรี่ย, กะราด	ɿa:n ⁵ ɿe: ³	(7) = 29.17*	(1) = 4.17	83.33
4. เส็ก ๆ น้อย ๆ -	hi:t ² diaw ³	(3) = 12.50	(3) = 12.50	87.50
นับเป็นเงินเป็นอัน	hi:t ²	(3) = 12.50	(5) = 20.83	83.33
<u>กลีกรรม</u>				
1. จอม (สุกจัด)	hɔ:m ⁴	(10) = 41.67*	(0) = 0	79.17

ตาราง 6 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการมาใช้คำ (ร้อยละ)
<u>ปริมาณ, ขนาด</u>				
1. บ่อย ๆ	la:j ¹ thi: ⁴	(4) = 16.67*	(3) = 12.50	85.42
2. มากมาย	ka: ³ luj ⁴	(3) = 12.50	(4) = 16.67	85.42
	ra: ⁴ sa: ¹	(4) = 16.67*	(3) = 12.50	85.42
<u>คำถาม</u>				
1. อะไร	ʔa ³ raj ¹	(1) = 4.17	(4) = 16.67	89.58

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

จากตาราง 6 นี้แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 41 คำ ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ จำนวน 47 คำ
2. มีจำนวนคำถึง 28 คำ ที่ผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น และมีคำที่ผู้สูงอายุใช้เท่านั้น ส่วนกลุ่มวัยรุ่นไม่ใช้เลยจำนวน 3 คำ

แนวโน้มระดับที่ 4

คำศัพท์ที่มีแนวโน้มการเลิกใช้น้อย คือคำศัพท์ที่คนทั้งกลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปี ขึ้นไป และกลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี ไม่ใช้ร้อยละ 67 - 77 คำในกลุ่มนี้ได้แก่ คำนาม และนามวลี ในความหมายของภาษาไทยถิ่น กรุงเทพฯ 40 คำ ที่ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 43 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 23 คำ ซึ่งตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ 26 คำ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 7 แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับน้อยของคำนาม และนามวลี

ก. คำนาม และนามวลี

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การไม่ใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไม่ใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
ส่วนต่าง ๆ ของ				
อวัยวะคนและสัตว์				
1. ก้น	tha:j ⁶	(10) = 41.70*	(3) = 12.50	72.92
ส่วนต่าง ๆ ของพืช				
1. ช่อ	chuk ⁶	(7) = 29.17*	(6) = 25.00	72.92
2. เม็ด (ทุเรียน)	jum ⁴	(5) = 20.83	(10) = 74.67	68.75
พืช ผัก ผลไม้				
1. ขมิ้น	min ²	(8) = 33.33*	(3) = 12.50	77.08
2. ตะลิงปลิง	mɔ:ŋ ⁴ mɛ:ŋ ⁴	(6) = 25.00*	(5) = 20.83	77.08
3. ตำลึง	pak ² liŋ ¹	(5) = 20.83	(5) = 20.83	79.17
4. มะม่วงหิมพานต์	muan ⁵ thu:n ⁴ let ⁶	(6) = 25.00*	(5) = 20.83	77.08
5. สับปะรด	ja: ¹ nat ⁶	(6) = 25.00	(7) = 29.17	72.92
6. ไข่เต่า	lo:k ⁵ khaj ¹ kaj ³	(6) = 25.00	(6) = 25.00	75.00

ตาราง 7 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>เครื่องมือ-เครื่องใช้</u>				
<u>สิ่งของทั่วไป</u>				
1. กระสุน	lu:k ⁵ pɿ:n ³	(6) = 25.00	(8) = 33.33	70.83
2. กังหัน	lu:k ⁵ lom ⁴	(11) = 45.83*	(4) = 16.67	68.75
3. ครกกระเดื่อง	khɾɔ:k ⁵ dɿaŋ ²			
	khɾɔ:k ⁵ dɿaŋ ⁵	(11) = 45.83*	(3) = 12.50	70.83
	khɾɔ:k ⁵ dɿaŋ ⁷			
4. ถังน้ำ	thun ²	(7) = 29.17*	(4) = 12.50	77.08
5. ตะหลิว	liw ¹	(7) = 29.17*	(5) = 20.83	75.00
6. ตาปู	lɛ:k ² kho:n ⁴	(9) = 37.50*	(4) = 16.67	72.92
7. หม้ออลูมิเนียม	mɔ: ² kha:w ¹	(9) = 37.50*	(4) = 16.67	72.92
8. หม้อเคลือบ (มีหู)	mɔ: ² hiw ²	(9) = 37.50*	(2) = 8.33	77.08
<u>เสื้อผ้า-เครื่องนุ่งห่ม</u>				
<u>เครื่องประดับ</u>				
1. กำไล	laɟ ¹	(6) = 25.00	(7) = 29.17	72.92
<u>อาหารคาว - หวาน</u>				
1. ข้าวต้ม	kha:w ² dan ²	(13) = 54.17*	(12) = 50.00	68.75
2. ทอดมัน	hɛ:t ² thɔ:t ⁶	(6) = 25.00	(7) = 29.17	72.92
3. ผัดวุ้นเส้น	phat ² tan ³ hon ¹	(7) = 29.17*	(5) = 20.83	75.00
4. ขนมถ้วย	nom ¹ cɔ:k ⁵	(5) = 20.83	(7) = 29.17	75.00

ตาราง 7 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>สรรพนาม</u>				
บุรุษที่ 2				
1. แก	mɨŋ ¹	(8) = 33.33*	(6) = 25.00	70.84
<u>โรค</u>				
1. ไข้จับสั่น	kha:j ² pa:ŋ ⁵	(9) = 37.50*	(2) = 8.33	77.08
2. ไข้ทรพิษ	kha:j ² na:m ⁶	(13) = 54.17*	(1) = 4.17	70.83
3. ท้องขึ้น	dun ³ phuŋ ⁴	(8) = 33.33*	(6) = 25.00	70.83
4. กุดทะราด	khɾɔ:k ⁶ ra:t ⁵	(8) = 33.33*	(7) = 29.17	68.75
<u>ดอกไม้</u>				
1. เฟื่องฟ้า	dɔ:k ⁵ da:t ⁵	(4) = 16.67	(9) = 37.50	72.90
<u>สัตว์</u>				
1. กิ้งกือ	phɨŋ ² kɨ: ⁷	(7) = 29.17*	(6) = 25.00	72.92
2. นกกระจู๊ด	nɔ:k ² khu:t ⁵	(10) = 41.67*	(5) = 20.83	68.75
3. ผีเสื้อ	mɛ:ŋ ⁴ phi: ⁶	(5) = 20.83	(6) = 25.00	77.08
<u>ลักษณะนาม</u>				
1. ใบ(กระเป๋)	nuaj ¹	(9) = 37.50*	(6) = 25.00	68.75
2. ผล(แตงโม)	nuaj ¹	(5) = 20.83	(6) = 25.00	77.08

ตาราง 7 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
ตำแหน่ง-ความเชื่อ				
และประเพณี				
1. พระสงฆ์ (เจ้าอาวาส)	phɔː ⁵ luaŋ ¹	(4) = 16.67	(7) = 29.17	77.08
2. การกระทำด้วย เวทมนต์	thu:k ² khɔːŋ ¹	(2) = 8.33	(9) = 37.50	77.08
3. พระเครื่อง	ru:p ⁵ phra ⁴	(5) = 20.83	(6) = 25.00	77.08
ปรากฏการณ์ธรรมชาติ				
และเวลา				
1. แดดจ้ำ	de:t ⁵ cat ⁵	(10) = 41.67*	(5) = 20.83	68.75
2. ทิศตะวันตก	pla ³ tok ⁵ pla ³ tok ⁷	(7) = 29.17*	(4) = 16.67	77.08
3. เดี่ยวนี้	ju: ² khe:ŋ ⁴	(6) = 25.00	(6) = 25.00	75.00
4. 13.00(กลางวัน)	ti: ³ nɨŋ ¹	(7) = 29.17*	(5) = 20.83	75.00

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปี ขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

จากตาราง 7 นี้แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 40 คำ ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 43 คำ
2. มีจำนวนคำ 25 คำ ที่ผู้สูงอายุใช้มากกว่าวัยรุ่น

ตาราง 8 แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำระดับน้อยของคำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ

ข. คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>การใช้มือ</u>				
1. ขยี้	jam ¹	(8) = 33.33*	(7) = 29.17	68.75
<u>การเคลื่อนไหว</u>				
1. ขวิด	thw: ⁴	(7) = 29.17*	(4) = 16.67	77.08
2. ช้อน	sw: ⁴	(8) = 33.33*	(3) = 12.50	77.08
3. ชும் (อ่านหนังสือ)	ʔɛ:p ⁵	(5) = 20.83	(7) = 29.17	75.00
4. ตีลังกา	khwit ² tun ³	(5) = 20.83	(7) = 29.17	75.00
5. วิ่ง	lɛ:n ⁵	(6) = 25.00	(6) = 25.00	75.00
6. ถูบเข้าสะเอว	diat ⁵	(6) = 25.00	(9) = 37.50	68.75
	diat ⁷			
7. ตัน	run ⁴	(7) = 29.17*	(5) = 20.83	75.00
8. เดิน (อย่างเชื่องช้า)	da:n ³ ʔɛ:t ⁵ ʔa:t ⁵	(4) = 16.67	(8) = 33.33	75.00
<u>นิสัย</u>				
1. ตาหนี	wa: ⁵	(4) = 16.67	(9) = 37.50	72.92
2. ร้อวด, อวดเก่ง	khi: ² khuj ⁴	(5) = 20.83*	(6) = 25.00	77.08
3. ไม่เต็มเต็ง	maj ⁵ tem ³	(6) = 25.00*	(5) = 20.83	77.08
4. สะบัดสะปิ้ง	ʔɔ: ⁵ lɔ: ⁶	(6) = 25.00	(6) = 25.00	75.00

ตาราง 8 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
5. เหลิง	ʔə:t ⁵ ʔə:t ⁷	(5) = 20.83	(10) = 41.60	68.75
<u>อารมณ์, ความรู้สึก</u>				
1. คิด	nɨk ¹	(9) = 37.50*	(6) = 25.00	68.75
2. ร้องไห้	ram ⁵	(7) = 29.17	(7) = 29.17	70.83
3. หนาวสั่น	tha:n ⁶	(2) = 8.33	(11) = 45.83	72.92
<u>การกริ้ว</u>				
1. สาลัก	mak ²	(6) = 25.00*	(5) = 20.83	77.08
<u>ประเพณี</u>				
1. กินเลี้ยง (งานแต่งงาน)	kin ³ ɲa:n ⁴	(8) = 33.33*	(6) = 25.00	70.83
<u>ปริมาณ, ขนาด</u>				
1. เอียง	khɛ:ɲ ⁴ je: ⁴	(6) = 25.00 (11) = 45.83*	(6) = 25.00 (4) = 16.67	75.00 68.75
2. ป๋อย ๆ	rɨəj ⁵	(6) = 25.00	(8) = 33.33	70.83
3. มากมาย	kho: ¹ luj ⁴	(5) = 20.83	(6) = 25.00	77.08

ตาราง 8 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>คำถาม</u>				
1. ใคร	khaj ⁴ cho: ⁶	(9) = 37.50*	(5) = 20.83	70.83

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปี ขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

จากตาราง 8 นี้แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 23 คำ ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ จำนวน 26 คำ
2. มีจำนวนคำ 11 คำ ที่ผู้สูงอายุใช้มากกว่าวัยรุ่น

การวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่เข้าใจในระดับปานกลาง

คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่เข้าใจร้อยละ 34 - 67 คำในกลุ่มนี้ ได้แก่ คำนาม และนามวลีในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 83 คำ ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 88 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 47 คำ ซึ่งตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 55 คำ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 9 แสดงระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ระดับปานกลางของคำนาม และนามวลี

ก. คำนาม และนามวลี

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>ส่วนต่าง ๆ ของ</u>				
<u>อวัยวะคนและสัตว์</u>				
1. ก้น	wa:n ⁴	(9) = 37.50	(11) = 45.83	58.34
2. กกหู	lak ² hu:1	(11) = 45.83*	(5) = 20.83	66.67
3. ซื่อสอก	hua ¹ sw:k ¹	(16) = 66.67*	(10) = 41.67	45.83
4. ครี	set ²	(12) = 50.00*	(9) = 37.50	56.25
5. คอ ^{ขึ้น}	khw: ⁴ hɔ:t ¹	(11) = 45.83	(18) = 75.00	39.58
6. เหล็กใน	thua ^j ⁴	(15) = 62.50*	(11) = 45.83	45.83
<u>ส่วนต่าง ๆ ของพืช</u>				
1. จันทะพร้าว	no:k ⁶ phra:w ⁶	(12) = 50.00*	(7) = 29.17	60.42
2. ดอกตูม	dw:k ³ thum ⁴	(17) = 70.83*	(13) = 54.17	37.50
<u>พืช ผัก ผลไม้</u>				
1. กระเจต	pak ² che:t ²	(9) = 37.50	(11) = 58.33	52.08
2. ขมิ้น	hua ¹ min ²	(6) = 25.00	(10) = 41.67	66.67
	khi: ² min ²	(10) = 41.67	(11) = 45.83	56.25
3. ตะลิงปลิง	muŋ ⁴ maŋ ⁴	(8) = 33.33	(10) = 41.67	62.5
4. แดงกวา	tɛ:ŋ ³ ba:w ²	(11) = 45.83*	(9) = 37.50	58.33
5. น้อยหน่า	no:w ^j ⁴ naŋ ¹	(12) = 50.00*	(6) = 25.00	62.50
6. พริก	lo:k ⁵ phet ²	(17) = 70.83*	(15) = 62.50	33.33

ตาราง 9 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
7. มะเขือขึ้น	lo:k ⁵ khia ¹ hɨn ¹	(7) = 29.17	(10) = 41.67	64.58
8. มันเทศ	man ⁴ la: ⁵	(12) = 50.00*	(8) = 33.33	58.33
9. มันแกว	hua ¹ pɛ: ³ kua ³	(17) = 70.83*	(14) = 58.33	35.41
10. มันสำปะหลัง	man ⁴ the:t ⁶	(8) = 33.33	(12) = 50.00	58.33
11. มะพร้าวเขียว	phra:w ⁶ suk ² khɨaw ¹	(18) = 75.00*	(13) = 54.17	35.42
12. ส้มเขียวหวาน	sɔ:m ² pɛ:n ⁵	(12) = 50.00*	(7) = 29.17	60.42
13. หนุ่ยเจ้าชู้	ja: ² khi: ² tɔ:j ³	(11) = 45.83*	(8) = 33.33	60.42
14. ไข่เต่า	lo:k ⁵ dum ³ ŋua ⁴	(18) = 75.00*	(6) = 25.00	50.00
15. ละมุด	lo:k ⁵ mut ⁶ saŋ ²	(11) = 45.83*	(9) = 37.50	58.33
เครื่องมือ เครื่องใช้				
สิ่งของทั่วไป				
1. กระฉ่ำ	wak ²	(23) = 95.83*	(8) = 33.33	35.42
2. กระซอน	krɔ:ŋ ³	(10) = 41.67	(15) = 62.50	47.92
3. ก้นบุหรี	thuj ⁴ ja: ¹	(15) = 62.50*	(10) = 41.67	47.99
4. ชาม	thuaɲ ²	(6) = 25.00	(13) = 54.17	60.42
5. ตะบันหมาก	jon ⁴	(12) = 50.00*	(11) = 45.83	52.08
6. เสวียนรองหม้อ	tiaw ³ mɔ: ²	(13) = 54.17*	(3) = 12.50	66.67
7. สุ่มไก่	krɔ:ŋ ³ kra:t ³	(12) = 50.00	(15) = 62.50	43.75
8. ฝาผาย	kiaŋ ³ kɛ:p ⁵	(15) = 62.50*	(6) = 25.00	56.25
9. ตะหลิว	wak ² lɛ:k ²	(9) = 37.50	(13) = 54.17	54.17

ตาราง 9 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>เสื้อผ้า-เครื่องนุ่งห่ม</u>				
<u>เครื่องประดับ</u>				
1. กระดุม	lu:k ⁵ dum ³	(8) = 33.33	(22) = 91.67	37.50
2. ต่างหู	thw:ŋ ⁴ hu: ¹	(18) = 75.00*	(12) = 50.00	37.50
3. สาน	pha: ² pha:t ⁵ chian ¹	(9) = 37.50*	(7) = 29.17	66.67
4. สร้อยข้อมือ	sa:j ¹ mʔ: ⁴	(14) = 58.33*	(7) = 29.17	56.62
5. สร้อยคอ	sa:j ¹ khw: ⁴	(16) = 66.67*	(13) = 54.17	39.58
<u>อาหารคาว-หวาน</u>				
1. แกงกะทิ	kɛ:ŋ ³ te: ⁵	(9) = 37.50	(9) = 37.50	62.50
2. แกงเห็ด	kɛ:ŋ ³ khua ⁶ sɔ:m ²	(13) = 54.17	(14) = 58.33	43.75
3. แกงไตปลา	kɛ:ŋ ³ khi: ² pla: ³	(4) = 87.50	(19) = 79.17	37.50
4. ไข่เจียว	khaj ¹ thw:t ⁵	(16) = 66.67*	(9) = 37.50	47.92
5. เครื่องในต้ม	khian ⁵ nan ⁴ tɔ:m ²	(14) = 58.33	(16) = 66.67	37.50
	khian ⁵ nan ⁴ tɔ:m ⁵			
	khian ⁵ nan ⁴ tɔ:m ⁷			
6. ข้าวลูกกะปิ	kha:w ² phat ² khə:j ⁴	(8) = 33.33	(8) = 33.33	66.67
7. ก๋วยเตี๋ยว	kua:j ⁵ thw:t ⁵	(13) = 54.17*	(12) = 50.00	47.92
8. ก๋วยเตี๋ยว	kua:j ⁵ buat ⁵	(6) = 25.00	(12) = 50.00	62.50
9. ขนมสอไส้	nom ¹ khw:m ⁵	(10) = 41.67*	(9) = 37.50	60.42
10. ขนมตาล	nom ¹ no:t ²	(12) = 50.00*	(10) = 41.67	54.17

ตาราง 9 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
11. ข้าวต้มมัด	niaw ¹ hɔː ¹ kluaj ⁷	(9) = 37.50	(9) = 37.50	62.50
	tɔːm ⁵ kluaj ⁵	(14) = 58.33	(15) = 62.50	39.58
12. ข้าวหลาม	niaw ¹ la:w ³	(7) = 29.17	(10) = 41.67	64.58
13. ขนมถ้วยฟู	nom ² naː ² khin ²	(10) = 41.67	(10) = 41.67	58.33
14. ปาท่องโก๋	kuaɯ ³ chɔːk ¹	(14) = 58.33	(19) = 79.17	31.25
15. ข้าวเหนียวหน้า สังขยา	niaw ¹ saŋ ¹ jaː ¹	(18) = 75.00*	(11) = 45.83	39.58
<u>เครือญาติ</u>				
1. แม่เลี้ยง	mɛː ⁵ ba:m ³	(15) = 62.50*	(9) = 37.50	50.00
2. พ่อเลี้ยง	phɔː ⁵ ba:m ³	(15) = 62.50*	(10) = 41.67	47.92
3. ลูกคนโต	lu:k ⁵ hua ¹ piː ³	(14) = 58.33*	(12) = 50.00	45.83
4. ลูกเลี้ยง	lu:k ⁵ ba:m ³	(14) = 58.33*	(10) = 41.67	50.00
<u>สรรพนามบุรุษที่ 1</u>				
1. ฉัน	cha:n ¹	(18) = 75.00*	(0) = 0	62.50
2. ท่าน, คุณ	tɔn ³	(7) = 29.17	(9) = 37.50	66.67
<u>โรค</u>				
1. ไข้สวกอีไส	kha:j ² hiat ²	(16) = 66.67*	(11) = 45.83	43.75

ตาราง 9 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
2. ตาจะ	ta: ² piak ⁵	(15) = 62.50*	(14) = 58.33	39.58
3. สะเกิดแผล	me: ¹	(6) = 25.00	(15) = 62.50	56.25
4. หุด	tut ⁵	(18) = 75.00*	(13) = 54.17	35.42
<u>สัตว์</u>				
1. ชะมด	mut ¹ san ¹	(20) = 83.33*	(10) = 41.67	37.50
2. นกกางเขน	nok ² bin ³ la: ¹	(14) = 58.33*	(11) = 45.83	47.92
3. ปลากระตี่	pla: ³ de: ³	(13) = 54.17*	(12) = 50.00	47.92
4. ปลากระเบน (ตัวเล็ก)	pla: ³ be:n ³	(13) = 54.17	(18) = 75.00	35.42
5. ไข่เดือน	d+an ³	(12) = 50.00	(12) = 50.00	50.00
6. จักจั่น	wiat ⁶	(10) = 41.67*	(6) = 25.00	66.67
<u>ลักษณะนาม</u>				
1. แห่ง (ดินสอ)	le:m ⁵	(12) = 50.00*	(9) = 37.50	56.25
2. ช่อ (ผลไม้)	chuk ⁶	(19) = 79.17*	(9) = 37.50	41.67
<u>ตำแหน่ง-ความเชื่อ</u>				
<u>และประเพณี</u>				
1. พระสงฆ์ (เจ้าอาวาส)	hua ¹ wat ⁶	(8) = 33.33	(8) = 33.33	66.67

ตาราง 9 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>ปรากฏการณ์ธรรมชาติ</u>				
<u>และเวลา</u>				
1. ท้องฟ้า	wan ¹	(9) = 37.50*	(8) = 33.33	64.59
2. เนิน	khuan ⁴	(8) = 33.33	(9) = 37.50	64.59
	kho:k ⁵	(8) = 33.33	(9) = 37.50	64.59
3. เดือนหงาย	dʰan ³ cɛ:ŋ ⁵	(17) = 70.83*	(10) = 41.67	43.75
4. ทิศใต้	hua ¹ nɔ:n ⁴	(6) = 25.00	(10) = 41.67	66.67
5. คีนี่	tɔ:³ kha:m ⁵	(9) = 37.50	(13) = 54.17	56.25
6. วกัร้ง	hua ¹ wa:ŋ ¹	(11) = 45.83	(11) = 45.83	54.17
7. เข้า	hua ¹ cha:w ⁶	(8) = 33.33	(12) = 50.00	58.33
8. เวลาเลยเที่ยง	wan ¹ cha:j ⁶	(9) = 37.50	(9) = 37.50	62.50
9. วานจีน	tɛ:³ sɛ:⁴	(11) = 45.83*	(8) = 33.33	60.42
10. 07.00 น.	ti:³ cet ⁵	(11) = 45.83*	(7) = 29.17	60.42
11. 19.00 น.	ti:³ cet ⁵	(11) = 45.83*	(6) = 25.00	64.58
12. 12.00 น. (กลางคืน)	ti:³ sip² sɔ:ŋ ¹	(8) = 33.33	(10) = 41.67	62.50

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปี ขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

จากตาราง 9 นี้แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ มีจำนวน 83 คำ ที่ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี จำนวน 88 คำ
2. มีจำนวนคำถึง 49 คำ ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่าวัยรุ่น และมีอยู่ 1 คำ ที่ผู้สูงอายุใช้เท่านั้น ส่วนวัยรุ่นไม่ได้ใช้รวมอยู่ด้วย
3. มีอยู่ 1 คำ ที่กลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี ไม่ใช้เลย

ตาราง 10 ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ระดับปานกลางของคำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ

ข. คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>การใช้มือ</u>				
1. โน้น	nu: ⁶	(5) = 20.83	(12) = 50.00	64.58
2. ทาาห์จี้จี้	cu: ⁵ ci: ⁵	(11) = 4.58*	(9) = 37.50	58.33
3. ขี้	ji: ⁴	(16) = 66.67*	(15) = 62.50	35.42
<u>การเคลื่อนไหว</u>				
1. กวด, ขจัด	jik ²	(19) = 79.17*	(11) = 45.83	37.80
2. ก่าย	ka:j ³	(6) = 25.00	(12) = 50.00	62.50
	ka:j ³	(18) = 75.00*	(12) = 50.00	37.50
3. ก้าว	ja:ŋ ¹	(14) = 58.33*	(10) = 41.67	41.67
4. เลื่อน	jap ¹	(13) = 54.17*	(12) = 50.00	47.92
5. รอ (เดินไป เดินมา)	tha: ²	(13) = 54.17*	(12) = 50.00	47.92
6. ตื่นนอน	jw:k ⁴ khin ²	(12) = 50.00*	(6) = 25.00	62.50
7. พยักหน้า	jak ² khv: ⁴	(12) = 50.00*	(11) = 45.83	52.80
8. สะพาย(กระเป๋า)	khle: ⁴	(10) = 41.67	(10) = 41.67	58.33
	pha:j ⁴	(12) = 50.00	(13) = 54.17	47.92
9. ขน	don ⁵	(13) = 54.17	(18) = 75.00	64.58
10. เดิน (ไม่สำรวจ- ลูกสี่ลูกจน)	khε:p ²	(10) = 41.67	(20) = 83.33	37.50
11. ดัน	dun ³	(9) = 37.50*	(8) = 33.33	64.58

ตาราง 10 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
การพูด				
1. ติดอ่าง	ʔa:n ³	(15) = 62.50*	(11) = 4.58	45.83
2. ยุกหย่	jo: ⁴	(13) = 54.17*	(7) = 29.17	58.33
นิสัย				
1. ก้าว	ha:n ¹	(12) = 50.00*	(10) = 41.67	54.17
2. น้อโกง	khi: ² cho: ²	(10) = 41.67	(17) = 70.83	43.75
3. คัดจริต	ʔɔ: ⁵ lɔ: ⁴	(14) = 58.33	(16) = 66.67	37.50
4. ตระหนี่	khi: ² chit ⁶	(7) = 29.17	(12) = 50.00	60.42
5. รั้วอวด, อวดเก่ง	mo: ⁶	(9) = 37.50	(15) = 62.50	50.00
สุขภาพ				
1. ประคอง (คนแก่)	juŋ ⁴	(10) = 41.67*	(8) = 33.33	62.50
2. เลี้ยงดู	lɛ: ⁴	(10) = 41.67	(15) = 62.50	47.92
3. รูปร่างสวย	ju: ² di: ³	(11) = 45.83	(12) = 50.00	52.08
4. นอนอย่างสบาย				
อารมณ์	nɔ:n ⁴ ba:j ³ ca:j ³	(9) = 37.50	(10) = 41.67	60.42
5. พาเสไฟฟ้า	tham ⁴ ja ¹ ne: ¹	(10) = 41.67*	(9) = 37.50	60.42
6. นอนอยู่กับที่				
ลูกโป๊พามาได้	nɔ:n ⁴ the: ⁵	(13) = 54.17*	(4) = 16.67	64.58
7. มรดกภาพ (พระ)	dap ⁵	(13) = 54.17*	(9) = 37.50	54.17
8. ง่วงนอน	ha:w ¹ nɔ:n ⁵	(10) = 41.67	(17) = 70.83	43.75

ตาราง 10 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
อารมณ์, ความรู้สึก				
1. แผลงฤทธิ์	ʔw:k ⁵ lit ⁴ ʔw:k ⁷ lit ⁴	(10) = 41.67*	(8) = 33.33	62.50
2. ระแวง	son ¹ saj ¹	(17) = 70.83*	(13) = 54.17	37.50
3. ประเดืวตี- ประเดืวร้าย	dɔ̌aw ³ di: ³ - dɔ̌aw ³ ra:j ⁶	(16) = 66.67*	(15) = 62.50	35.42
4. หนาวสั่น	jen ¹	(19) = 79.17*	(11) = 45.83	37.50
การครัว				
1. คลุก	jam ¹	(13) = 54.17	(13) = 12.50	66.67
2. จัด	dap ⁵ dap ⁷	(9) = 37.50	(10) = 41.67	60.42
3. ปอก	lit ²	(9) = 37.50	(10) = 41.67	60.42
4. ปิ้ง	peŋ ² peŋ ⁵ peŋ ⁷	(8) = 33.33	(9) = 37.50	64.58
5. กิน (ตะกละ)	khi: ² kha: ²	(4) = 16.67	(14) = 58.33	62.50
ความเสียหาย				
1. ขาด (กระดาษ)	hɛ:k ²	(10) = 41.67	(10) = 41.67	58.33
2. บลั่น	ʔuk ⁵ ʔuk ⁷	(11) = 45.83*	(8) = 33.33	60.42

ตาราง 10 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การใช้อักษรย่อละ)	กลุ่ม 2 (การใช้อักษรย่อละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
3. เล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่เป็นขึ้นเป็นอัน	hi:t ² huj ¹	(9) = 37.50*	(7) = 29.17	58.33
4. เปราะบาง	ba:ŋ ³	(7) = 29.17	(18) = 75.00	47.92
<u>กสิกรรม</u>				
1. คายหัว	tha:k ² ja: ²	(14) = 58.33*	(13) = 54.17	43.75
2. ถูตุก	ja:m ¹	(14) = 58.33*	(9) = 37.50	52.08
<u>ปริมาณ, ขนาด</u>				
1. มี	jan ⁴	(14) = 58.33	(15) = 62.50	39.58
<u>คำถาม</u>				
1. อะไร	ʔaj ⁵ raj ¹	(10) = 41.67	(10) = 41.67	58.33
	raj ¹	(12) = 50.00*	(10) = 41.67	54.17
<u>กริยาทั่ว ๆ ไป</u>				
1. ได้เวลาพอดี	thɨŋ ¹ we: ⁴ la: ⁴	(11) = 45.83*	(7) = 29.17	62.50

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปี ขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

จากตาราง 10 นี้แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ มีจำนวน 47 คำ ซึ่งตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี จำนวน 55 คำ
2. มีจำนวนคำถึง 27 คำ ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่าวัยรุ่น

การวิเคราะห์คำศัพท์ที่มีผู้มาใช้ในระดับคำ

คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 1 - 33 คำในกลุ่มนี้ ได้แก่ คำนาม และนามวลี ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 62 คำ ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี 64 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 43 คำ ซึ่งตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี 44 คำ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 แสดงระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ระดับต่ำของคำนาม และนามวลี

ก. คำนาม และนามวลี

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การให้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การให้คำร้อยละ)	จำนวนการมาใช้คำ (ร้อยละ)
ส่วนต่าง ๆ ของ				
อวัยวะคนและสัตว์				
1. ท้ายทอย	tha:j ⁶ don ² tha:j ⁶ don ⁵ tha:j ⁶ don ⁷	(16) = 66.67	(18) = 75.00	29.17
2. พุงโต	pun ⁴ ka:n ³	(20) = 83.33*	(14) = 58.33	29.17
ส่วนต่าง ๆ ของพืช				
1. แขนง	ne:n ¹	(19) = 79.17	(20) = 83.33	18.75
2. เปลือกมะพร้าว	pɔt ⁶	(22) = 91.17*	(19) = 79.17	14.58
3. เม็ด (ทุเรียน)	let ⁶	(20) = 83.33*	(19) = 79.17	18.75
พืช ผัก ผลไม้				
1. กระถิน	tu: ³ thet ⁵	(20) = 83.33*	(19) = 79.17	18.75
2. แตงโม	te:n ³ cin ³	(16) = 66.67	(18) = 75.00	29.17
3. ตาล	lu:k ⁵ no:t ²	(23) = 95.83*	(22) = 91.67	6.25
4. ถั่วลิสง	thua ¹ taj ³ din ³	(24) = 100*	(22) = 91.67	4.17
5. ฝรั่ง	ja: ⁵ mu: ¹	(17) = 70.83	(18) = 75.00	27.08
6. มะเขือพวง	lo:k ⁵ we:n ⁶	(16) = 66.67	(20) = 83.33	25.00
7. มะม่วงหิมพานต์	muən ⁵ let ⁶ lu: ⁵	(16) = 66.67	(17) = 70.83	31.25
8. ไม้ยราบ	ja: ² hap ⁶	(19) = 79.17*	(18) = 75.00	22.92

ตาราง 11 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
9. มะขามเทศ	kha:m ¹ thet ⁶	(18) = 75.00	(23) = 95.83	14.58
10. ละมุด	lo:k ⁵ mut ⁶	(23) = 95.83*	(22) = 91.67	6.25
11. มะละกอ	lɔ:k ⁴ kɔ:k ³	(23) = 95.83*	(22) = 91.67	6.25
12. อินทผาลัม	lu:k ⁵ pha ¹ lum ⁴	(16) = 66.67	(18) = 75.00	29.17
<u>เครื่องมือ-เครื่องใช้</u>				
<u>สิ่งของทั่วไป</u>				
1. กระสุน	lu:k ⁵ su:n ¹	(18) = 75.00*	(16) = 66.67	29.17
2. กะละมัง	kho:m ⁴	(22) = 91.67	(24) = 100	4.17
3. เขียง	da:n ³ chian ⁴	(22) = 91.67	(24) = 100	4.17
4. เงิน	ta:n ³	(13) = 54.17	(21) = 87.50	29.17
5. จมวก	buak ⁵	(23) = 95.83*	(18) = 75.00	14.58
6. ตะกร้า	kra: ⁵	(20) = 83.33	(23) = 95.83	10.42
7. ปิ่นโต	chan ⁶	(20) = 83.33	(23) = 95.83	10.42
8. รถจักรยาน	rot ⁶ thi:p ²	(22) = 91.67	(23) = 95.83	6.25
9. รถเข็น	rot ⁶ run ⁴	(23) = 95.83*	(22) = 91.67	6.25
10. ไม้ขีดไฟ	lɛ:k ¹ khwaj ⁴	(18) = 75.00	(20) = 83.33	20.83
<u>เสื้อผ้า-เครื่องนุ่งห่ม</u>				
<u>เครื่องประดับ</u>				
1. เข็มขัด	saj ¹ ɽew ³	(20) = 83.33	(24) = 100	8.33
2. ผ้าสร้อย	pha: ² thun ¹	(21) = 87.50*	(19) = 79.17	16.67

ตาราง 11 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
3. รองเท้า	kʰak ⁵	(23) = 95.83*	(19) = 79.17	12.50
4. ลิปสติก	lu:t ⁵	(15) = 62.50	(19) = 79.17	29.17
<u>อาหารคาว-หวาน</u>				
1. น้ายา	na:m ⁶ kɛ:ŋ ³	(17) = 70.83	(17) = 70.83	29.17
2. น้าพริก	na:m ⁶ chup ⁶	(16) = 66.67	(18) = 75.00	29.17
3. ข้าวต้มลูกโยน	tu:m ⁵	(19) = 79.17	(20) = 83.33	18.75
4. ข้าวเหนียวปิ้ง	nʰaw ¹ ja:ŋ ⁵	(16) = 66.67	(19) = 79.17	27.08
5. ข้าวหมาก	la:w ² ma:k ²	(15) = 62.50	(18) = 75.00	31.25
<u>เครื่องดื่ม</u>				
1. ตา	phɔ: ⁵ tha:w ²	(24) = 100*	(23) = 95.83	2.08
2. ยาย	mɛ: ⁵ tha:w ²	(24) = 100*	(23) = 95.83	2.08
3. ปู่	po: ³	(21) = 87.50*	(20) = 83.33	14.58
4. พี่ชาย	phi: ⁵ ba:w ³	(18) = 75.00*	(17) = 70.83	27.08
5. ลูกชาย	khaj ¹ nuj ¹	(18) = 75.00	(20) = 83.33	20.83
<u>โรค</u>				
1. ท้องเสีย	khi: ² rua ³	(19) = 79.17*	(17) = 70.83	25.00

ตาราง 11 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไร้คำ (ร้อยละ)
คอกไม้				
1. บานไม้รั้วรอบ	sa:m ¹ dʰan ³	(21) = 87.50	(21) = 87.50	12.50
2. พกากรอง	khi: ² ka:j ³	(17) = 70.83	(20) = 83.33	22.92
สัตว์				
1. กระรอก	ro:k ⁵	(22) = 91.67	(23) = 95.83	6.25
2. ตะกวด	kuat ⁵	(18) = 75.00	(21) = 87.50	18.75
3. ปลาจะละเม็ด	pla: ³ can ³ mɛ:t ⁵	(23) = 95.83*	(17) = 70.83	16.67
4. แมงป่อง	thuaj ⁴ man ⁴	(24) = 100*	(21) = 87.50	6.25
5. หมูป่า	mu: ¹ thian ¹	(21) = 87.50*	(18) = 75.00	18.75
ลักษณะนาม				
1. แปลง (นา)	biŋ ⁵	(24) = 100*	(13) = 54.17	22.92
2. พอง (ไข่)	lu:k ⁵	(16) = 66.67	(20) = 83.33	25.00
3. เม็ด (มะม่วง)	lɛ:t ⁵	(17) = 70.83	(17) = 70.83	29.17
4. ครึ่ง (อาบนํ้า)	hon ¹	(20) = 83.33*	(17) = 70.83	22.92
ตำแหน่ง ความเชื่อ				
ประเพณี				
1. เณร, พระ ที่สึกแล้ว	ca:w ⁵	(19) = 79.17*	(16) = 66.67	27.08
2. บ่าข้าว	pre:w ⁵	(24) = 100*	(20) = 83.33	8.33

ตาราง 11 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
3. ยันต์แขวนไว้บน ต้นไม้กันขรมย	co: ³	(19) = 79.17*	(18) = 75.00	22.92
4. ลากพระ	chak ⁶ phra ⁴	(21) = 87.50	(21) = 87.50	12.50
5. สายสิญจน์	sa:j ¹ sin ¹	(18) = 75.00	(21) = 87.50	18.75
<u>ปรากฏการณ์ตาม</u>				
<u>ธรรมชาติ และเวลา</u>				
1. เดือนยี่	dian ³ ji: ⁵	(19) = 79.17*	(17) = 70.83	25.00
2. ย่ำค่ำ	hua ¹ kha:m ⁵	(16) = 66.67	(18) = 75.00	29.17
3. วันต่อจากมะรืน	tw: ³ la:w ⁴	(22) = 91.67*	(14) = 58.33	25.00
4. เมื่อคืน	te: ³ khin ⁴	(20) = 83.33*	(19) = 79.17	18.75

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปี ขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

จากตาราง 11 นี้แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 62 คำ ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ จำนวน 64 คำ
2. มีจำนวนคำถึง 30 คำ ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น และมีอยู่ถึง 6 คำ ที่กลุ่มผู้สูงอายุ ทั้ง 24 คน ใช้คำในภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ กันทุกคน
3. มีจำนวนคำถึง 4 คำ ที่กลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี ใช้ทั้ง 24 คน

ตาราง 12 แสดงระดับของคำศัพท์ที่มีผู้มาใช้ระดับต่ำของคำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ

ข. คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
การใช้มือ				
1. แง้ม	je:m ⁶	(23) = 95.83*	(16) = 66.67	18.75
2. กระทุ้ง	thun ⁶	(19) = 79.17	(20) = 83.33	18.75
3. จิ้ม	cum ⁵	(19) = 79.17	(19) = 79.17	20.83
4. เพยอ	ja:1	(21) = 87.50*	(13) = 54.17	29.17
5. เกลา (ไม้)	law ¹	(23) = 95.83*	(21) = 87.50	8.33
6. สะกิด	khit ²	(17) = 70.83	(21) = 87.50	28.83
7. ากลี้	khε:5	(23) = 95.83	(23) = 95.83	4.17
การเคลื่อนไหว				
1. ใกว (เปด)	we:4	(19) = 79.17	(21) = 87.50	16.67
2. นั่ง (ครอบ)	kruam ³	(22) = 91.67*	(18) = 75.00	16.67
3. โผล่	lɔ:1	(17) = 70.83	(18) = 75.00	27.08
4. วาง (ใช้กับของ ลูกกลม)	tan ⁵ tan ⁷	(17) = 70.83	(17) = 70.83	29.17
5. ทดลอง	lɔ:η ⁴ lε:4	(24) = 100*	(21) = 87.50	6.25
การพูด				
1. ฟังไม่ชัดเจน	khwan ⁴ maj ⁴ - ru:6 rɛ:an ⁵	(22) = 91.67	(23) = 95.83	6.25
2. คอยเฝ้า	mo:6	(21) = 87.50	(23) = 95.83	8.33

ตาราง 12 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การไร้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การไร้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
นิสัย				
1. ัง	mo: ⁵	(19) = 79.17*	(15) = 62.50	29.17
2. ทะเส้น	lɛ̃: ¹	(17) = 70.83*	(16) = 66.67	31.25
3. ลูกสี่ลูกน (ทำงาน)	khɛ:p ²	(18) = 75.00	(18) = 75.00	25.00
4. เช่อ	ra: ¹	(18) = 75.00	(18) = 75.00	25.00
5. จั๊นย	khi: ² rɔ: ⁶	(17) = 70.83	(21) = 87.50	20.84
6. ขอบร้องไห้	khi: ² rɔ: ⁶	(23) = 95.83*	(22) = 91.67	6.25
สุขภาพ				
1. ขอบบาง	phɔ:m ¹	(6) = 25.00	(11) = 45.83	29.17
2. ทักหนุ่ม	tham ⁴ ba:w ⁵	(19) = 79.17	(21) = 87.50	16.67
อารมณ์-ความรู้สึก				
1. ใจลอย	khla:m ⁶	(15) = 62.50	(20) = 83.33	27.08
2. เป็นห่วง	wan ¹ wa:t ²	(23) = 95.83*	(20) = 83.33	10.42
3. แผลงฤทธิ์	tham ⁴ lit ⁴	(13) = 54.17	(13) = 54.17	45.83
การครัว				
1. น้ำ (เดือด)	phluŋ ⁵	(17) = 70.83	(18) = 75.00	27.08
2. ต้ำ	thim ⁶	(24) = 100*	(23) = 95.83	2.08

ตาราง 12 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
3. เปื้อน	khla: ¹	(18) = 75.00*	(17) = 70.83	27.08
4. หั้น	khwa:n ¹	(21) = 87.50	(22) = 91.67	10.42
5. สะเอียด	n̄an ⁴	(21) = 87.50*	(19) = 79.17	16.67
6. กิน (ตะกละ)	ja: ¹ cɔ:k ⁵	(18) = 75.00*	(7) = 29.17	47.92
ความเสียหาย				
1. กระเซิ่น	den ³	(21) = 87.50*	(20) = 83.33	14.58
2. น้ำ (ข้าง)	kh̄aŋ ⁴	(20) = 83.33*	(13) = 54.17	31.25
3. ตก	phlat ⁶	(22) = 91.67	(23) = 95.83	6.25
4. ต่อย (ฝั่ง)	chaj ⁴	(24) = 100*	(22) = 91.67	4.17
5. หาย	su:j ¹	(18) = 75.00	(18) = 75.00	25.00
6. จะมูกจะมอม	mɔ:m ⁴ mɛ:m ⁴	(17) = 70.83	(17) = 70.83	29.17
7. กัด	khɔ:p ²	(17) = 70.83	(19) = 79.17	25.00
8. ผุ	phuk ²	(19) = 79.17*	(14) = 58.33	31.25
กสิกรรม				
1. มะม่วงที่แก่เมล็ด- แข็งอยู่ด้านใน	kha:w ² b̄aŋ ⁵	(24) = 100*	(16) = 66.67	16.67
ปริมาณ, ขนาด				
1. เปี้ยว (รูปทรง)	je: ⁴	(18) = 75.00*	(16) = 66.67	29.17
2. ทั้งหมด	thaŋ ⁶ phe: ⁴	(21) = 87.50*	(17) = 70.83	20.83

ตาราง 12 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ	กลุ่ม 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่ม 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้คำ (ร้อยละ)
<u>คำถาม</u>				
1. อย่างไร	phan ⁴ phri: ⁴	(18) = 75.00	(19) = 79.17	22.92

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปี ขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

จากตาราง 12 นี้แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 43 คำ ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ จำนวน 44 คำ
2. มีจำนวนถึง 20 คำ ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น

บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาคำศัพท์ที่มีแนวโน้มจะเลิกใช้ในภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ โดยศึกษาคำศัพท์ จำนวน 500 คำ คือ คำนามและนามวลีประมาณประมาณ 300 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ประมาณ 200 คำ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาแนวโน้มการเลิกใช้คำศัพท์ ในภาษาพูดของภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ
2. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการเปลี่ยนแปลงคำศัพท์ ในภาษาพูดของภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงแนวโน้มการเลิกใช้คำศัพท์ ในภาษาพูดของภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ
2. รวบรวมคำศัพท์เพื่อให้อนุชนรุ่นหลังได้ศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาการเปลี่ยนแปลงคำศัพท์ และการออกเสียงคำศัพท์ ในภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ ของบุคคลสองระดับอายุ ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ ทั้งเอกสารที่ให้ความรู้พื้นฐานในการกำหนดหัวข้อการวิจัย และเอกสารที่ใช้เป็นหลักในงานวิจัยโดยตรง
2. ศึกษาความรู้เกี่ยวกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี แหล่งข้อมูล รวมทั้งกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยคำนึงถึงความสะดวก ความปลอดภัย ของผู้วิจัยในการเก็บข้อมูล

3. สืบหาข้อมูลเบื้องต้น ผู้วิจัยได้เดินทางไปจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยดำเนินการ ดังนี้

3.1 ติดต่อกับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ เพื่อสอบถามข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย และเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ การเก็บรายงานข้อมูล

3.2 ทดสอบคำศัพท์ และสืบหาข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้ในปัจจุบันในอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อกำหนดแหล่งข้อมูล และกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

เมื่อได้ศึกษาเอกสาร และสืบหาข้อมูลเบื้องต้นแล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า ออกเป็น 4 ประการ คือ

1. แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล
4. วิธีจัดการกับข้อมูล

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ในการกำหนดจุดเก็บข้อมูลเพื่อเป็นตัวแทนของแต่ละอำเภอนั้น ผู้วิจัยได้คำนึงถึงเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

1. เป็นพื้นที่ที่มีกลุ่มชนใช้ภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ เป็นภาษาพูดในชีวิตประจำวัน
2. เป็นพื้นที่ที่กลุ่มชนอาศัยมาแต่ดั้งเดิม
3. เป็นพื้นที่ที่เป็นตัวแทนของอำเภอภายในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามสภาพภูมิศาสตร์

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้แหล่งข้อมูล จำนวน 8 อำเภอ ดังนี้ อำเภอเมือง พุนพิน กาญจนดิษฐ์ บ้านนาสาร ไชยา ท่าฉาง เกาะสมุย และเกาะพะงัน

กลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยได้อาศัยหลักเกณฑ์บางประการของ วีระวัชร สารานุกรมจิตต์ (2516 : 8 - 9) จันทส ทองช่วย (2525 : 8 - 9) ใสว เรื่องพิเศษ (2520 : 18 - 19) อุทัยวรรณ ต้นหยง (2526 : 6 - 5) และของ จัมมาริน (Samarin. 1967 : 30 - 40) คือ พิจารณาผู้บอกภาษา จะต้องคำนึงถึงคุณสมบัติต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้ คือ

1. อายุของผู้บอกภาษา
 - 1.1 อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป (กลุ่มผู้สูงอายุ)
 - 1.2 อายุตั้งแต่ 13 - 20 ปี (กลุ่มวัยรุ่น)

เพื่อจะได้เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางภาษามากพอสมควร เลือกผู้บอกภาษา ทั้งชายและหญิง เพื่อที่จะไม่ให้เพศเป็นตัวแปรในการวิจัย

2. สามารถพูดภาษาที่จะศึกษาได้อย่างดี
3. มีความรับผิดชอบ
4. มีความจำดี
5. มีสุขภาพดี
6. มีอวัยวะในการออกเสียงครบถ้วน
7. ไม่จำกัดว่าได้รับการศึกษาหรือไม่
8. เป็นผู้ที่เกิดและอาศัยอยู่ในอำเภอ นั้น ๆ

วิธีการเลือกผู้บอกภาษา โดยทั่วไปพร้อม ๆ กับการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ หลังจากที่ได้ชักถามผู้บอกภาษาคนแรกแล้ว ผู้วิจัยให้ผู้บอกภาษา ดังกล่าวช่วยหาหรือพา ไปพบผู้บอกภาษาที่มีคุณสมบัติตามที่ต้องการต่อไป จนครบจำนวนผู้บอกภาษาที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

รายการคำที่สร้างขึ้นเพื่อนำไปสอบถามผู้บอกภาษานั้น ผู้วิจัยได้วางแผนในการ เลือกคำศัพท์ ดังนี้

1. เป็นคำศัพท์ในภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ
2. เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จำนวน 500 คำ โดยได้นำมาจาก พจนานุกรมภาษาถิ่นใต้ (2525) จำนวน 200 คำ และจากการซักถามผู้รู้ภาษาในท้องถิ่น จำนวน 300 คำ โดยแบ่งเป็นคำนาม และนามวลี ประมาณ 300 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ประมาณ 200 คำ

วิธีจัดกระทำข้อมูล

นำคำศัพท์ที่ได้จากการบันทึกเทป มาจัดกระทำดังนี้

1. แสดงตารางการใช้คำศัพท์ของผู้บอกภาษาทั้ง 48 คน ใน 8 อำเภอ

ตัวอย่าง ตารางคำ

ข้อมูล อำเภอ

รายชื่อผู้บอกภาษา

กลุ่มที่ 1 (อายุ 60 ปีขึ้นไป)

1. ชื่อ สกุล อายุ บ้านเลขที่
- 2.
- 3.

กลุ่มที่ 2 (อายุ 13 - 20 ปี)

1. ชื่อ สกุล อายุ บ้านเลขที่
- 2.
- 3.

ภาษาไทยถิ่น กรุงเทพฯ	กาญจนดิษฐ์		ไชยา		ท่าฉาง	
	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2
พืช ผัก ผลไม้						
1. กระถิน	tɔː³ ba:w³ (1)		tɔː³ ba:w³ (1)	tɔː³ ba:w³ (1)		tɔː³ ba:w³ (1)
	tɔː³ thet³ (2)	tɔː³ thet³ (3)	tɔː³ thet³ (2)	tɔː³ thet³ (2)	tɔː³ thet³ (3)	tɔː³ thet³ (2)
500 -						

2. นำข้อมูลมาศึกษาลักษณะการใช้คำศัพท์และไม่ใช้คำศัพท์ทั้ง 500 คำ ของคนสองกลุ่มอายุ โดยวิเคราะห์การใช้คำตามหมวดหมู่ เป็นร้อยละ และหาค่าของการไม่ใช้คำเป็นร้อยละเช่นเดียวกัน เพื่อให้เห็นอัตราของการใช้คำศัพท์และไม่ใช้คำศัพท์ โดยเน้นการพิจารณาในการที่คนทั้ง 2 กลุ่ม อายุไม่ใช้คำศัพท์นั้นมาศึกษาในการพูด แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 2.1 ระดับสูง คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 68 - 100
- 2.2 ระดับปานกลาง คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 34 - 67
- 2.3 ระดับต่ำ คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 1 - 33

3. การวิเคราะห์แนวโน้มในการเลิกใช้คำศัพท์ในภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ โดยการนำคำศัพท์ทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ในการพูดระดับสูง มาแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

- 3.1 แนวโน้มระดับที่ 1 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 100 ซึ่งหมายถึง คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูงสุด
- 3.2 แนวโน้มระดับที่ 2 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 89 - 99 ซึ่งหมายถึง คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูง
- 3.3 แนวโน้มระดับที่ 3 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 78 - 88 ซึ่งหมายถึง คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้ปานกลาง
- 3.4 แนวโน้มระดับที่ 4 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 67 - 77 ซึ่งหมายถึง คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้น้อย

ส่วนระดับปานกลาง และระดับต่ำ ไม่ได้นำมาพิจารณาหาแนวโน้มในการเลิกใช้ เพราะยังมีผู้ใช้คำในภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ กันมาก

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เดินทางไปชักถามผู้บอกภาษาทั้ง 48 คน ที่คัดเลือกไว้ตามอำเภอต่าง ๆ ทั้ง 8 อำเภอ ด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1. ใช้แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น และบัญชีรายการคำประกอบ การชักถาม

2. ชักถามผู้บอกภาษาตามรายการคำที่ละคำ โดยใช้รูปภาพ ของจริงหากคำใดไม่สามารถแสดงได้ด้วยรูปภาพ ผู้วิจัยจะแสดงท่าทางหรือยกตัวอย่างคำนั้น ๆ ในบริบทโดยใช้ภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ และภาษาไทยกลางเป็นสื่อ
3. ขณะชักถามจะบันทึกเสียงที่ได้ยินด้วยสัทอักษร และเครื่องบันทึกเสียงไปพร้อม ๆ กัน
4. ฟังเสียงเพื่อตรวจสอบข้อมูล
5. ในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อสงสัย ผู้วิจัยจะชักถามผู้บอกภาษาจนเป็นที่เข้าใจ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์การใช้ และไม่ใช้คำศัพท์ในระดับต่าง ๆ จากจำนวนคำศัพท์ 500 คำ แบ่งเป็นคำนาม และนามวลี คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ มีแนวโน้มที่จะเลิกใช้ต่อไป

คำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับสูง

แนวโน้มระดับ 1 คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูงสุด คือ คำศัพท์ที่คนทั้งกลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี ไม่ใช้ร้อยละ 100 มีคำนาม 6 คำ คำกริยา และคำอื่น ๆ 4 คำ ดังนี้

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ
ก. <u>คำนาม</u> <u>ส่วนต่าง ๆ ของพืช</u> 1. เพาะ 2. เลียง (ข้าว) <u>อาหารคาว-หวาน</u>	ma:n ¹ hak ² kh : ⁴ lian ⁴

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี
<u>ดอกไม้</u> 1. จัปา 2. จาปี ข. <u>คำกริยา และคำอื่น ๆ</u> <u>การใช้มือ</u> 1. ตัด (ผ้า) <u>การเคลื่อนไหว</u> 1. โก้งโค้ง <u>นิสัย</u> 1. สิ้นดาน <u>การครัว</u> 1. ผัด	cam³ pa:³ thɔ:⁴ cam³ pa:³ kha:w² khi:p⁵ koŋ² kho:ŋ⁶ kha:w² sɛ:n² won²

แนวร่วมระดับที่ 2 คำศัพท์ที่มีแนวร่วมในการเลิกใช้สูง คือ คำศัพท์ที่คนทั้งกลุ่ม
ผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี ไม่ใช้อยู่ละ 89 - 99 คำ-
ในกลุ่มนี้ ได้แก่ คำนาม และนามวลี ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 94 คำ
ที่ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 126 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ในความหมาย
ของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 108 คำ ซึ่งตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 170 คำ ดังตัวอย่าง
ต่อไปนี้

ก. คำนามและนามวลี

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ
1. ก้น	/pa:k ³ tha:n ¹ /
2. กระเจียน	/sɔ:m ² siaw ³ /
3. กาว	/pɛ:ŋ ⁵ piak ⁵ /
4. เลื่อนอก	/mɛ: ⁵ sia ² /
5. ลูกสาว	/mia ¹ /
6. ล้นทม	/cam ³ pa: ³ kho:m ¹ /
7. การกระทำด้วยเวทย์มนต์	/mɔ:p ¹ /

ข. คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ
1. เปิด	/bɔ: ³ /
2. ส่องไฟ	/lɛ:p ⁵ kiaŋ ³ /
3. เกี้ยว	/ba: ⁵ /

แนวโน้มนำระดับที่ 3 คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้ปานกลาง คือ คำศัพท์ที่คนทั้งกลุ่ม ผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุระหว่าง 13 – 20 ปี ไม่ใช้อยู่ 88 – 78 คำในกลุ่มนี้ ได้แก่ คำนาม และนามวลี ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 37 คำ ที่ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 42 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 39 คำ ซึ่งตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 46 คำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. คำนามและนามวลี

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ
1. ถุงเท้า	/thun ¹ no:n ⁵ /
2. ผัดวันเส้น	/phat ² sen ² nom ¹ /
3. ย่ำคำ	/mun ⁵ min ⁵ /
4. ต่ำแย	/la:m ³ jɛ: ⁵ /
5. กล่อง	/kup ⁵ /
6. ปาท่องโก๋	/khi: ² kuaj ³ /
7. ทิศตะวันออก	/pla ³ ʔw:k ⁵ /

ข. คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ
1. ใส่กลอน	/lak ² klo:n ³ /
2. เรียบ	/mɔ: ¹ /
3. รูปร่างสวย	/ju: ² suaj ¹ /

แนวร่วมระดับที่ 4 คำศัพท์ที่มีแนวร่วมในการเลิกใช้น้อย คือ คำศัพท์ที่คนทั้งกลุ่ม ผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุระหว่าง 13 – 20 ปี ไม่ใช้ร้อยละ 67 – 77 คำในกลุ่มนี้ ได้แก่ คำนาม และนามวลี ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 39 คำ ที่ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ 43 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 25 คำ ซึ่งตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ 27 คำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. คำนามและนามวลี

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์
1. ตาปู	/lɛ:k ² kho:n ⁴ /
2. มะม่วงหิมพานต์	/muɑŋ ⁵ thu:n ⁴ let ⁶ /
3. ไข่จับสั้น	/kha:j ² pa:ŋ ⁵ /
4. กุดทะราด	/khrɔ:k ⁶ ra:t ⁵ /
5. ไข่ทรพิษ	/kha:j ² na:m ⁶ /
6. เฟืองฟ้า	/dɔ:k ⁵ da:t ⁵ /
7. ผีเสื้อ	/mɛ:ŋ ⁴ phi:r ⁶ /

ข. คำนามและนามวลี

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์
1. ตีลังกา	/khwit ² tuŋ ³ /
2. ร้องไห้	/ram ⁴ /
3. สาลัก	/mak ² /

คำศัพท์ที่มีผู้ไม่เข้าใจในระดับปานกลาง

ระดับปานกลาง คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้อยู่ละ 34 - 67 คำในกลุ่มนี้ได้แก่ คำนาม นามวลี ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 83 คำ ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 88 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 46 คำ ซึ่งตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 55 คำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. คำนามและนามวลี

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ
1. มั่นเทศ	/man ⁴ la: ⁵ /
2. แดงกวา	/tɛ:ŋ ³ bo:w ² /
3. แม่เลี้ยง	/mɛ: ⁵ bu:m ³ /
4. สะเก็ดแผล	/mɛ: ¹ /
5. ไข่อีสึกอีใส	/kha:j ² hiat ² /
6. ชะมด	/mut ¹ saŋ ¹ /
7. ทิศใต้	/hua ¹ nɔ:n ⁴ /

ข. คำนามและนามวลี

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ
1. สะพาย (กระเป๋า)	/khle: ⁴ /
2. ดิดอ่าง	/ʔaŋ ³ /
3. ขาด (กระดาษ)	/hɛ:k ² /

คำศัพท์ที่มีผู้มาใช้ระดับต่ำ

ระดับต่ำ คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 1 - 33 คำ ในกลุ่มนี้ ได้แก่ คำนาม และนามวลี ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 62 คำ ตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 64 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 43 คำ ซึ่งตรงกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ 44 คำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. คำนามและนามวลี

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ
1. แดงโรม	/tɛ:ŋ³ cin³/
2. ถั่วลิสง	/thua¹ taj³ din³/
3. รถเข็น	/rot⁶ run⁴/
4. เขียง	/da:n³ chian⁴/
5. วันต่อจากมะรืน	/tɔ:³ la:w⁴/
6. ลูกชาย	/khaj¹ nuj¹/
7. น้ำพริก	/na:m⁶ chup⁶/

ข. คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ
1. นั่ง (คร่อม)	/kruam³/
2. เป็นห่วง	/wan¹ wə:t²/
3. ทาหนุ่ม	/tham⁴ ba:w⁵/

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าแนวโน้มในการเลิกใช้คำศัพท์ได้เกิดขึ้นใน

4 ระดับ ดังนี้

1. แนวโน้มระดับที่ 1 ผู้บอกภาษาทั้ง 48 คน ไม่ได้ใช้ภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ เดิมในชีวิตประจำวันเลย มีจำนวน 10 คำ แสดงให้เห็นว่ามีการเลิกใช้คำเกิดขึ้น
2. แนวโน้มระดับที่ 2 มีการเลิกใช้คำศัพท์อยู่ในระดับสูง จากคำนาม นามวลี 24 คำ และคำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ จำนวน 25 คำ แสดงแนวโน้มในการเลิกใช้สูง มีคำศัพท์ที่ผู้สูงอายุใช้เท่านั้น ส่วนกลุ่มวัยรุ่นไม่ได้ใช้เลย เช่น รักแร้ /rak⁴ ti:²/ พรึกหยวก /lo:k⁵ phet² wa:n¹/ ส่องไฟ /tam³ khwaj⁴/ ชน /chun⁵/ นอกจากนี้ ยังมีคำที่ผู้สูงอายุใช้มากกว่าวัยรุ่น เช่น มะเขือพวง /khia khw:² j²/ ทอดมัน /lo:k⁵ chin⁶/ ไม่เต็มเต็ง /maj⁵ khrop⁶/ มีคำที่น่าสนใจในแนวโน้มระดับที่ 2 คือ วัยรุ่นได้ใช้ภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ แต่ผู้สูงอายุไม่ได้ใช้ภาษาถิ่นนี้เลย เช่น ถังน้ำ /thun² hiw² ma:¹ than¹/ ตะหลิว /khwak² lɛ:k²/ กระจอน /la:w¹/ นอนอย่างสบายอารมณ์ /nɔ:n⁴ baj³ wa:n⁴/
3. แนวโน้มระดับที่ 3 มีการเลิกใช้คำศัพท์อยู่ในระดับปานกลาง คำในกลุ่มนี้ได้แก่ คำนาม นามวลี 26 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ 28 คำ มีคำศัพท์ที่วัยรุ่นใช้เพิ่มปริมาณที่เพิ่มขึ้นจากแนวโน้มระดับที่ 2 แต่ก็มีลักษณะที่ค้นพบเหมือนกันร่วมอยู่ด้วย คือ คำศัพท์ที่ผู้สูงอายุใช้เท่านั้น ส่วนวัยรุ่นไม่ได้ใช้เลยมีเพียง 2 คำ ในกลุ่มคำนาม และนามวลี คือ กระดุม /lo:k⁵ dom³, lo:k⁵ dum³/ ส่วนคำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ได้แก่ เจียว /nɔ:¹ j¹/ ทำพั่น /tha:⁶ nan⁶/ งอม (สุกจัด) /hɔ:m⁴/ ส่วนคำศัพท์ที่ผู้สูงอายุใช้มากกว่าวัยรุ่น เช่น ผัดวันเสี้ยน /phat² tan³ hun¹/ คุดทะราด /khɔt ra:t⁵/ สัณญา /chan⁴ chi:⁴/
4. แนวโน้มระดับที่ 4 คำศัพท์ที่มีแนวโน้มเลิกใช้น้อย คำในกลุ่มนี้ได้แก่ คำนาม นามวลี 25 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ 11 คำ มีคำศัพท์ที่ผู้สูงอายุใช้มากกว่าวัยรุ่น เช่น นกกะปูด /nɔ:k² khu:t⁵/ ตาปู /lɛ:k² kho:n⁴/ กินเลี้ยง (งานแต่งงาน) /kin³ ɲa:n⁴/

ส่วนระดับปานกลาง มีคำนาม นามวลี 49 คำ และคำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ 27 คำ มีคำศัพท์ที่ผู้สูงอายุใช้มากกว่าวัยรุ่น เช่น มั่นเทศ /man⁴ la:⁵/ ขนมห่อใส่ /nom¹ kho:m⁵/ มีคำที่น่าสนใจคือ คำศัพท์ที่ผู้สูงอายุประมาณ (20 - 23 คน) ใช้ เช่น กระจำ/wak²/ ชะมด /mut saŋ¹/ นอกจากนี้มีคำที่น่าสนใจ คือ คำว่า "ฉั่น" /cha:n¹/ กลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี ไม่ใช้คำ ๆ นี้เลย ส่วนใหญ่แล้วจะใช้คำว่า ผม หนู หรือเรียกชื่อตัวเองแทน จากข้อมูลที่ยุวิจัยได้รับมาจากกลุ่มผู้บอกภาษาทั้ง 48 คน ทำให้สรุปได้ว่าแนวโน้มการเลิกใช้คำศัพท์ของคำว่า "ฉั่น" เกิดขึ้นแน่นอนแต่อาจจะเป็นไปได้อีกว่า ยังมีกลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี คนอื่น ๆ ที่มิใช่ผู้บอกภาษาในการวิจัยครั้งนี้ ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน

ส่วนระดับต่ำ มีคำนาม นามวลี 30 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ 20 คำ ส่วนใหญ่แล้วคำในระดับต่ำทั้งสองกลุ่มอายุใช้คำศัพท์ในภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานีเกือบทุกคน และมีคำที่น่าสนใจคือ มีคำอยู่ 6 คำ ที่ผู้สูงอายุทั้ง 24 คน ใช้ภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานี เช่น ถั่วลิสง /thua¹ taj³ din³/ ตา /pho:⁵ tha:w²/ ยาย /me:⁵ tha:w²/ แสดงให้เห็นว่าในกลุ่มผู้สูงอายุยังใช้ภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานีอยู่ไม่ได้เปลี่ยนแปลง อาจจะเป็นเพราะว่ากลุ่มผู้สูงอายุเหล่านี้ ยังคงใช้คำดังกล่าวอยู่ แม้ว่าในปัจจุบันนี้มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษา โดยรับภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ เข้ามาใช้ในการชีวิตประจำวันกันมาก

และเป็นที่น่าสนใจว่าในกลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปีนั้น มีจำนวน 3 คำ ที่กลุ่มวัยรุ่นเหล่านี้ทั้ง 24 คน ใช้ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี เดิมอยู่ ได้แก่

เครื่องมือ เครื่องใช้ สิ่งของทั่วไป

"กะละมัง" /kho:m⁴/

"เขียง" /da:n³ chian⁴/

เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม เครื่องประดับ

"เข็มขัด" /saj¹ ɽew³/

สาเหตุที่ทำให้ภาษามีแนวโน้มจะเลิกใช้นั้นมีอยู่หลายประการ เช่น สภาพความเจริญเติบโตของสังคม เนื่องจากการคมนาคมที่สะดวกและรวดเร็ว การสื่อสารทางวิทยุและโทรทัศน์ เช่น วิทยุท้องถิ่น จะมีการนำภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ และภาษาไทยถิ่นใต้มาใช้ร่วมกัน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางภาษาขึ้น เช่น "ทั้งหมด" จะเปลี่ยนเป็น "ทั้งเพ" /than⁶ phe:⁴/ รวมทั้งสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ทำให้ประชาชนที่อยู่ห่างไกลในส่วนภูมิภาคต่าง ๆ ได้รับข่าวสารข้อมูลที่ถูกต้อง และรวดเร็วยิ่งขึ้น การติดต่อสื่อสารระหว่างสังคมที่แตกต่างกันในด้านภาษาและวัฒนธรรม ทำให้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการยับยั้งการใช้คำระหว่างกันและกัน หรือเกิดจากระบบโรงเรียนเพราะในโรงเรียนมีการใช้ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ ในการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน ทำให้กลุ่มอายุระหว่าง 13 - 20 ปี ได้รับอิทธิพลจากสิ่งเหล่านี้ และนำคำศัพท์ในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ มาใช้ในชีวิตประจำวัน จึงเกิดแนวโน้มในการเลิกใช้สูง

ลักษณะการเปลี่ยนแปลงคำ จากงานวิจัยนี้ จะเกิดการเปลี่ยนแปลง 3 ลักษณะ คือ

1. ใช้ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ แทนคำในภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ ผู้บอกภาษาทั้งสองกลุ่มอายุ ได้นำภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ เข้ามาใช้ในชีวิตประจำวันแทนคำภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ เช่น ลูกเลี้ยง /lu:k⁵ lian⁶/ ข้าวตู /kha:w² tu:³/ คอสั้น /khu:⁴ san² คอกตูม /du:k³ tu:m³/

2. ใช้ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ ร่วมกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ ผู้บอกภาษาทั้งสองกลุ่มอายุได้นำภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ เข้ามาใช้ร่วมกับภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ เช่น ทมด้วย /nom¹ thuaj²/ หมูป่า /mu:¹ thian¹/ ขี้สอก /hua¹ so:k¹/ แดงกวา /te:ŋ³ ba:w²/

การเปลี่ยนแปลงในด้านเสียงพยัญชนะและสระ

1. การเปลี่ยนแปลงเสียง [h] ไปเป็นเสียง [ŋ]

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2
1. งอม (สุกจัด)	hɔːm ⁴	ŋɔːm ⁴
2. เงิน	hɔn ⁴	ŋɔːn ⁴

2. การเปลี่ยนแปลงเสียง [j] ไปเป็นเสียง [ŋ]

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2
1. แจ้ม (ผาหม้อ)	jɛːm ⁶	ŋɛːm ⁶

การเปลี่ยนแปลงในด้านสระ ผู้บอกภาษาในกลุ่ม 2 จะเกิดการเปลี่ยนแปลงเสียงสระไปเป็นเสียงสระเหมือนกับภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ ดังตัวอย่างคำศัพท์ ดังนี้

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2
[oː] - [uː]		
1. เคียงสา	maj ⁵ roː ⁵ saː ¹	maj ⁵ ruː ⁶ saː ¹
2. ทำทางเจ้าชู	caw ⁵ choː ⁶	caw ⁵ chuː ⁶

ปัญหาในการทำวิจัย

1. เสี่ยงรบกวนจากผู้สังเกตการณ์ ในการซักถามผู้บอกภาษามักมีเพื่อนบ้านหรือผู้สนใจคนอื่น ๆ มาฟังอยู่ด้วย เมื่อผู้บอกภาษาหยุดคิดหาคำตอบนาน ผู้สังเกตการณ์เหล่านั้นจะช่วยบอกให้ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยไม่แน่ใจในคำตอบของผู้บอกภาษา
2. การผัดผ่อนของผู้บอกภาษา
3. การใช้เวลาในการซักถามนานเกินไป ทำให้ผู้บอกภาษาเกิดความเบื่อหน่าย
4. การใช้เวลาในการหาผู้บอกภาษาที่มีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยต้องการ
5. ความปลอดภัยในการเก็บข้อมูลของผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลจากอำเภอที่มีการคมนาคมสะดวก และมีความปลอดภัยในการเดินทาง

ข้อเสนอแนะในงานวิจัย

1. ควรจะศึกษาและวิเคราะห์การใช้คำในภาษาถิ่นใต้ในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อที่จะได้ทราบถึงแนวโน้มการเลิกใช้ภาษาถิ่นเช่นเดียวกับที่ผู้วิจัยทำมาแล้ว
2. ควรจะศึกษารวบรวมคำในภาษาถิ่นใต้เฉพาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อจัดทำพจนานุกรมภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ และใช้สัทอักษรสากลกำกับเสียงของคำศัพท์ เพื่อเป็นการอนุรักษ์คำศัพท์ของภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ
3. ควรจะศึกษาแนวโน้มการเลิกใช้คำศัพท์ในอำเภออื่น ๆ ที่นอกเหนือจากงานวิจัยนี้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา นาคสกุล. ระบบเสียงภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- กัญญารัตน์ ปันทอง. การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงคำศัพท์ในคนสามรุ่นของภาษาถิ่นเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2534. อัดสำเนา.
- เกษมณี เทพวัลย์. แนวแบ่งเขตภาษาไทยกลางกับภาษาไทยถิ่นใต้โดยใช้วรรณยุกต์เป็นเกณฑ์. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- จันทัส ทองช่วย. ระบบหน่วยเสียงภาษาชาวเลเกาะสีเฮอร์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.
- ดวงใจ เอช. ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- ธีระพันธ์ ล.ทองคำ. แบบสอบถามสำหรับสำรวจเสียงและระบบเสียงในภาษาไทยถิ่นใต้. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- ธีระพันธ์ ล.ทองคำ และคนอื่น ๆ. เสียงและระบบเสียงในภาษาไทยถิ่นใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 16 อำเภอ. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- ประภาพรรณ เสดิ์ตันติกุล. การศึกษารายละเอียดของภาษาไทยถิ่นใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และสงขลา ในเรื่องศัพท์. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- ปรางณี กลละวณิชย์. "หน่วยที่ 14 การเปลี่ยนแปลงของภาษา," ภาษาไทย 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2525.
- ปรางณี กลละวณิชย์ และคนอื่น ๆ. โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

เปรมจิต ชนะวงศ์. การใช้คำและการเรียงคำในภาษาถิ่นใต้ ชุมพร และนครศรีธรรมราช.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2522. อัดสำเนา.

พนอ เพชรสม. การเปรียบเทียบการใช้ภาษาระหว่างคนสามรุ่นในอำเภอท่ามะ จังหวัด

ชุมพร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531 .

อัดสำเนา.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2530. กรุงเทพฯ : อักษร

เจริญทัศน์, 2525.

เรืองเดช ปันเขื่อนขันธ์. ภาษาถิ่นตระกูลไทย. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์,

2525.

รัชณี เสนีย์ศรีสันต์. การศึกษาเปรียบเทียบเสียงและระบบเสียงในภาษาลาวพวน

มาบปลายคำของผู้พูดภาษาที่มีอายุต่างกัน. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.

วรรณพร ทองมาก. แนวแบ่งเขตภาษาไทยถิ่นกลางกับภาษาไทยถิ่นใต้โดยใช้ศัพท์

เป็นเกณฑ์. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2525. อัดสำเนา.

วนิดา สารพร. วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาไทยยวน.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2531. อัดสำเนา.

วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. ภาษาและภาษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

วีระวัชร สารานุกิจต์. ระบบหน่วยเสียงของภาษากะเหรี่ยง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.

ไสว เรื่องวิเศษ. ระบบหน่วยเสียงในภาษาถิ่นตำบลเทพกษัตรี อำเภอถลาง

จังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.

สุราษฎร์ธานี, สำนักงาน. จังหวัดสุราษฎร์ธานี. สุราษฎร์ธานี : สำนักงานสามัญศึกษา

จังหวัด, 2534.

- อัญชลี บุณยสิงห์. วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาไทยช่อง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.
อัคราเสนา.
- อุทัยวรรณ ตันหยง. วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาลาวพวน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2526.
อัคราเสนา.
- Brown, J. Marvin. From Ancient Thai to Modern Dialects. Bangkok : Social Science Association Press, 1965.
- Diller, Anthony Van Nostrand. Toward A Model of Southern Thai Diglossic Speech Variation. Ph.D Dissertation. Cornell University, 1976.
- Egerod, Soren. "The Tones of Phuket and Ko Samui : A Correction," in Tai Phonetics and Phonology. p. 50 - 51. Bangkok : Bangkok Central Institute of English Language, 1973.
- Samarin, J. William. Field Linguistics. New York : Holt Rinehart and Winston, 1967.

ពាក្យស្នើសុំ

ภาคผนวก ก
รายการศัพท์ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

รายการคำศัพท์ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

คำนาม และนามวลี ประมาณ 300 คำ มีดังนี้

1. ส่วนต่าง ๆ ของอวัยวะคนและสัตว์

1.1 ก้น	1.6 คอ ^{สั้น}
1.2 กกหู	1.7 ท้ายทอย
1.3 จ้อเท้า	1.8 ท้องกาง
1.4 จ้อสอก	1.9 รักแร้
1.5 ครีบ	1.10 ลูกกระเดือก
	1.11 เหล็กใน

2. ส่วนต่าง ๆ ของพืช

2.1 กะลา	2.8 เปลือกมะพร้าว
2.2 จั้ว	2.9 เม็ด (ทุเรียน)
2.3 แขนง	2.10 ยวง
2.4 จาว	2.11 เพาะ
2.5 จั๊นมะพร้าว	2.12 เลียง
2.6 ช่อ	2.13 ดอก (ตุม)
2.7 เถา	

3. พืชผักผลไม้

3.1 กระเจี๊ยบ	3.24 พริกไทย
3.2 กระถิน	3.25 พริกขี้ ^{ฟ้า}
3.3 กระเพรา	3.26 พริกหยวก
3.4 กะเจต	3.27 พักเขียว
3.5 ขมิ้น	3.28 พักทอง
3.6 ชมพู่มะ ^{เฝือก} เขียว	3.29 มะ ^{เฝือก} ขึ้น

3.7 ขมพู (เพชร)	3.30 มะเขือยาว
3.8 ตะลิงปลิง	3.31 มะเขือพวง
3.9 ตำลึง	3.32 มะม่วงหิมพานต์
3.10 ตำแย	3.33 ไม้ยราบ
3.11 แตงกวา	3.34 มันเทศ
3.12 ตาล	3.35 มันแกว
3.13 แตงโม	3.36 มันสำปะหลัง
3.14 ถั่วฝักยาวสีเขียว	3.37 มะขามเทศ
3.15 ถั่วฝักยาวสีแดง	3.38 มะพร้าวเขียว
3.16 ถั่วลิสง	3.39 ละมุด
3.17 น้อยหน่า	3.40 ส้มเกลี้ยง
3.18 ไข่เต่า	3.41 ส้มเขียวหวาน
3.19 จามจุรี	3.42 ส้มปะรด
3.20 บวบ	3.43 หนุ่ยเจ้าชู
3.21 บัวบก	3.44 หน่อหนู
3.22 ฝรั่ง	3.45 มะละกอ
3.23 พริก	3.46 อินทผลัม

4. เครื่องมือเครื่องใช้สิ่งของทั่วไป

4.1 กระเป๋า	4.23 ตะเกียง
4.2 กระชอน	4.24 ตะบันหมาก
4.3 กระต่าย	4.25 ตาปู
4.4 กระดิ่ง	4.26 ถังน้ำ
4.5 กระด้ง	4.27 ถ้วยตะไล
4.6 กระสุน	4.28 ปืนโต
4.7 กล้อง	4.29 รถจักรยาน
4.8 กะละมัง	4.30 รถเข็น

4.9 แก้ว	4.31 ผ้าขี้ริ้ว
4.10 กาว	4.32 รถมอเตอร์ไซด์
4.11 กังหัน	4.33 เสื่อ
4.12 ก้นบุหรี	4.34 เส้าริ้ว
4.13 เขียง	4.35 เสวียนรองหม้อ
4.14 เข่ง	4.36 สุ่มไก่
4.15 ครกกระเดื่อง	4.37 หม้ออะลูมิเนียม
4.16 เงิน	4.38 หม้อเคลือบมีหู
4.17 จาน	4.39 ไม้ขีดไฟ
4.18 จมวก	4.40 ไฟแชค
4.19 ซาม	4.41 บั้งกั๊
4.20 ตะกร้า	4.42 ไฟฉาย
4.21 ตะแกรง	4.43 ที่ปอกมะพร้าว
4.22 ตะหลิว	
5. เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม เครื่องประดับ	
5.1 กระโปรง	5.12 ผ้าสร้ง
5.2 กระดุม	5.13 รองเท้า
5.3 กางเกง	5.14 ลิปสติก
5.4 กางเกงใน	5.15 สไบ
5.5 กางเกงแพร	5.16 สร้อยข้อมือ
5.6 กว๊าโล	5.17 สร้อยคอ
5.7 เข็มขัด	5.18 เสื้อกั๊
5.8 จั๊	5.19 เสื้อใน
5.9 ตุ่มหู	5.20 เสื้อยืด
5.10 ถุงเท้า	5.21 เสื้อแขนยาว
5.11 ผ้าขาวม้า	5.22 เสื้อนอก

6. อาหารคาว – หวาน

120

6.1 ก๋วยเตี๋ยว (เส้นหมี่)	6.19 กะละแม
6.2 แกงกะทิ	6.20 ขนมไข่
6.3 แกงเทโพ	6.21 ขนมสอคั่วไส้
6.4 แกงไตปลา	6.22 ขนมตาล
6.5 ไข่เจียว	6.23 ข้าวตู่
6.6 ไข่เยี่ยวม้า	6.24 ข้าวต้มลูกโยน
6.7 ข้าวตัง	6.25 ข้าวต้มผัด
6.8 ข้าวต้ม	6.26 ข้าวเหนียวแดง
6.9 เครื่องในต้ม	6.27 ข้าวหลาม
6.10 ทอดมัน	6.28 ข้าวเม่า
6.11 ขนมจีนน้ำพริก	6.29 ข้าวเหนียวนึ่ง
6.12 น้ำยา	6.30 ข้าวหมาก
6.13 น้ำพริก	6.31 ขนมถั่ว
6.14 ผัดวุ้นเส้น	6.32 ขนมถั่วพู
6.15 ข้าวคลุกกะปิ	6.33 เฉาก๊วย
6.16 ข้าวยา	6.34 ปาท่องรอก
6.17 กล้วยแขก	6.35 ข้าวเหนียวหน้าสังขยา
6.18 กล้วยบวด	6.36 ลูกอม (ท็อฟฟี่)

7. เครื่องยา

7.1 ตา	7.8 พ่อเลี้ยง
7.2 ยาย	7.9 ลูกคนโต
7.3 ปู่	7.10 ลูกเลี้ยง
7.4 ย่า	7.11 ลูกคนสุดท้อง
7.5 ทวด	7.12 ลูกชาย
7.6 พี่ชาย	7.13 ลูกสาว
7.7 แม่เลี้ยง	

8. สรรพนาม

บุรุษที่ 1

1. ฉัน

2. เรา

บุรุษที่ 2

1. แก

2. เขา

3. ท่าน, คุณ

บุรุษที่ 3

1. แก

2. เขา

3. ท่าน

9. โรค

9.1 ไข้จับสั่น

9.2 ไข้แทรกซ้อน

9.3 ไข้ทรพิษ

9.4 ไข้สวกอีใส

9.5 คางทูม

9.6 กุศทะราด

9.7 ตาและ

9.8 ท้องขึ้น

9.9 ท้องเสีย

9.10 ปิด

9.11 ปวดท้อง

9.12 ผด, ผื่น

9.13 ผี

9.14 วัณโรค

9.15 สะเก็ดแผล

9.16 ออกหัด

9.17 อหิวาตกโรค

9.18 หูด

10. คอกาไม้

8.1 จาปา	8.5 ผกากรอง
8.2 จาปี	8.6 เฟื่องฟ้า
8.3 ทานตะวัน	8.7 ลั่นทม
8.4 บานไม่รู้รุ่ย	8.8 สายหยุด

11. สัตว์

11.1 กระแต	11.12 ปลากระเบน (ตัวเล็ก)
11.2 กระรอก	11.13 ปลาจะละเม็ด
11.3 กิ้งกือ	11.14 ปลาตาเดียว
11.4 กิ้งก่า	11.15 ปลาริวกิว
11.5 จักจั่น	11.16 ปลาทุเรชา
11.6 ชะมด	11.17 ปลาเสือ
11.7 ตะกวด	11.18 แมงป่อง
11.8 นกกะปูด	11.19 หมูป่า
11.9 นกกางเขน	11.20 หมาร่า (ชื่อแมลง)
11.10 นกปรอด	11.21 ไม้เตียน
11.11 ปลากระตี่	

12. ลักษณะนาม

12.1 ครั่ง (อาบนํ้า)	12.6 ผล (แดงโหม)
12.2 ช่อ (ผลไม้)	12.7 พอง (ไข่)
12.3 แท่ง (ดินสอ)	12.8 หู (ทุเรียน)
12.4 ใบ (กระเป๋)	12.9 เม็ด (มะม่วง)
12.5 แปลง (นา)	12.10 เล่ม (สมุด)

13. ตำแหน่งความเชื่อ ประเพณี

- 13.1 เณร พระ ที่สึกแล้ว
- 13.2 พระสงฆ์ (เจ้าอาวาส)
- 13.3 การกระทำด้วยเวทย์มนต์
- 13.4 ป่าช้า
- 13.5 พระเครื่อง
- 13.6 ยันต์ แขนวนไว้บนต้นไม้กันขโมย
- 13.7 ประเพณีลากพระ
- 13.8 สายสิญจน์
- 13.9 ออกพรรษา

14. ปรากฏการณ์ตามธรรมชาติและเวลา

14.1 ดวงจันทร์	14.18 เวลาเลยเที่ยง
14.2 ดวงอาทิตย์	14.19 เวลาเลยเที่ยงไปมาก
14.3 ท้องฟ้า	14.20 ย่ำค่ำ
14.4 เนิน	14.21 ดึก
14.5 เมฆ	14.22 พรุ่งนี้
14.6 เดือนหงาย	14.23 มะรืน
14.7 เดือนมืด	14.24 มะรืน
14.8 เดือนยี่	14.25 วันต่อจากมะรืน
14.9 แดดจ้ำ	14.26 เมื่อคืน
14.10 ทิศตะวันออก	14.27 วานนี้
14.11 ทิศตะวันตก	14.28 เดี่ยวนี้
14.12 ทิศเหนือ	14.29 07.00 น.
14.13 ทิศใต้	14.30 19.00 น.
14.14 ค่ำนี้	14.31 12.00 น. (กลางวัน)
14.15 ากลัรุ่ง	14.32 12.00 น. (กลางคืน)

14.16 เข้า	14.33 01.00 น. (กลางวัน)
14.17 ใกล้เคียง	14.34 01.00 น. (กลางคืน)

15. จานวนนับ

1. หนึ่งหมื่น
2. หนึ่งแสน

คำกริยา กริยาวลี และคำอื่น ๆ ประมาณ 200 คำ มีดังนี้

1. การใช้มือ

1.1 กระชาก	1.11 สะกด
1.2 กระทุ้ง	1.12 ส่องไฟ
1.3 ขยี้	1.13 ค้าง
1.4 จิ้ม	1.14 ใส่กลอน
1.5 เป็ด	1.15 ถักเปีย
1.6 แง้ม	1.16 โน้น
1.7 เหยอ	1.17 ใกล้เคียง
1.8 เกลา (ไม้)	1.18 ทำให้จกจี
1.9 เกาะ	1.19 ตัดผม
1.10 อด	1.20 วิชา

2. การเคลื่อนไหว

2.1 กระโจน	2.21 สะพาย
2.2 กลับ	2.22 ห้อย
2.3 กวาด, ขจัด	2.23 อ้อมเข้าสะเอว
2.4 โกว	2.24 ห้อย
2.5 ก่าย	2.25 ชน
2.6 ก้าว	2.26 เรียบ

- 2.7 เลื่อน
- 2.8 ขวิด
- 2.9 ไ้่ง (คร่อม)
- 2.10 รอ
- 2.11 ชุมชุม
- 2.12 ซ่อน
- 2.13 ซ่อน
- 2.14 ชุ่ม
- 2.15 ตีลังกา
- 2.16 ตื่นนอน
- 2.17 ทับ
- 2.18 โผล่
- 2.19 พยักหน้า
- 2.20 สะพาย

- 2.27 ซ้ำ
- 2.28 เดิน (ลุกลุกกลน)
- 2.29 รุกที่ของผู้อื่น
- 2.30 นั่งไขว่ห้าง
- 2.31 เดินตามกันเป็นแถว
- 2.32 วาง
- 2.33 ตั้งวางเด่นอยู่
- 2.34 เลิก, หยุด
- 2.35 นั่งจิบเจ้า
- 2.36 เดิน (อย่าง.ซ่องซ้ำ)
- 2.37 คั่น
- 2.38 ทดลอง (ทำสิ่งใหม่)
- 2.39 รั้งรั้ง

3. การพูด

- 3.1 เกี้ยว
- 3.2 คะยั้นกะยอ
- 3.3 ติดอ่าง
- 3.4 ผิวปาก
- 3.5 ยุ
- 3.6 กระโชก
- 3.7 พังไม้ขัด
- 3.8 พูดเล่น

- 3.9 พูดคลุมเครือ ก้าววม
- 3.10 คำ (ว่าถึงญาติผู้ใหญ่)
- 3.11 คำ (ผู้หญิงคำผู้ชาย)
- 3.12 คุยโว
- 3.13 สัจญา
- 3.14 คาราม (สุนัข)
- 3.15 ทำพนัน

4. นิสัย

4.1 กล้า	4.17 ไร้อวด, อวดเก่ง
4.2 เกียจคร้าน	4.18 ท่าทางเจ้าชู้
4.3 รัง	4.19 กดขี่
4.4 น้อยโง่ง	4.20 คึกคัก, ระริกกระรี่
4.5 ดุ	4.21 ไม่เต็มเต็ง
4.6 เคียงสา	4.22 ตีคนนิสัย
4.7 ตากนั	4.23 วางท่า, อวดเบ่ง
4.8 ทะเล้น	4.24 เลว, ชั่ว
4.9 ประชด	4.25 หลุกหลิก, ลิงโลด
4.10 ประหยัด	4.26 สะบัดสะบั้ง
4.11 รีบ, เร่ง	4.27 ทำอย่างเด็ก
4.12 ล้อเลียน	4.28 ขี้แย
4.13 ลูกลี้ลูกลั่น	4.29 เหลิง
4.14 เชื้อ	4.30 ขอบร้องไห้
4.15 คัดจริต	4.31 อวดรู้เกินตัว
4.16 ตะหนี่	

5. สุขภาพ

5.1 แท้ง	5.8 ผอม
5.2 ประคอง	5.9 นอนอย่างสบายอารมณ์
5.3 เลี้ยงดู	5.10 ทาหมัน
5.4 จ้ำน้ำ	5.11 นอนอยู่กับที่ลุกไปไหนไม่ได้
5.5 ตาฟาง	5.12 ทาหม่น
5.6 ขอบบาง	5.13 ตาย
5.7 รูปร่างสวย	5.14 มรณภาพ (พระ)
	5.15 ง่วงนอน

6. อารมณ์, ความรู้สึก

6.1 คิด	6.9 โลงอก
6.2 เคลิบเคลิ้ม	6.10 ประเดี้ยวประด้าว
6.3 ตกใจ	6.11 บาดหมาง
6.4 เป็นห่วง	6.12 ถูกชะตา
6.5 งอแง	6.13 ชุ่นเคื่องใจ
6.6 แผลงฤทธิ์	6.14 ขยะแขยง (งู, กิ้งกือ)
6.7 ร้องไห้	6.15 ลุน
6.8 ระแวง	6.16 ทนาวสัน (อาบนํ้าเย็น)

7. การครัว

7.1 คลุก	7.12 เผา
7.2 จัด	7.13 ผัด
7.3 คั้ม	7.14 หั่น
7.4 น้ำเคือด	7.15 อยากกิน
7.5 เต็ม	7.16 กรอบ
7.6 แทะ	7.17 ละเอียด
7.7 ตา	7.18 กิน (เป็นทวิคุณ)
7.8 เปื่อ (อาหาร)	7.19 กิน (ตะกละ)
7.9 ปอก	7.20 กินส่วนที่ดีที่สุดเป็นคนแรก
7.10 ปิ้ง	7.21 สาลัก (อาหาร)
7.11 เปื่อน	

8. ความเสียหาย

8.1 กระจก	8.12. กระเรียกระราด
8.2 กระเซ็น	8.13 ขะมุกขะมอม
8.3 น้ำขัง	8.14 คลอน ๆ

8.4 ขาด (กระดาษ ,	8.15 ตกอับ, แร้นแค้น
8.5 ตก	8.16 ไม่เป็นขึ้นเป็นอัน
8.6 ต่อย (ผึ้ง)	8.17 หลวม
8.7 ปล้น	8.18 ร้าว (แก้ว)
8.8 พลาด, ลื่น	8.19 กัด
8.9 หาย	8.20 ถลึง
8.10 เสียรู้	8.21 ผุ
8.11 รื้อ	
9. การใช้สายตา
- 9.1 ดู, มอง
- 9.2 ขยิบตา
10. ประเพณี
- 1.1 แต่งงาน
- 1.2 กินเลี้ยงงานแต่งงาน
11. กสิกรรม
11.1 งอม	11.4 ผลิ
11.2 ดายหญ้า	11.5 มะม่วงที่มีเมล็ดแข็งอยู่ด้านาน
11.3 ตัด	11.6 ฤดูกาล
12. ปริมาณและขนาด
12.1 เบี้ยว	12.6 มากมาย
12.2 มี	12.7 ทั้งหมด
12.3 เอียง	12.8 น้อยมาก
12.4 สี (แจ้, แจ็ค)	12.9 เปราะบาง
12.5 น้อย ๆ	

13. คำถาม

13.1 ใคร

13.2 ทำไม

13.3 ที่ไหน

13.4 หรือไม่

13.5 อย่างไร

13.6 อะไร

14. กริยาทั่ว ๆ ไป

14.1 กินดกเม็ย

14.2 แลกเงินย่อย

14.3 ใต้เวลาพอดี

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้ออกรายงาน

รายชื่อผู้บอกภาษาทั้งสองกลุ่มในแต่ละอำเภอ

อำเภอเมือง

ผู้บอกภาษากลุ่มที่มี อายุ 60 ปีขึ้นไป

1. นายมนัส เพชรทรัพย์ อายุ 62 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 50 หมู่ 4 ต.บางกุง
2. นายคล้าย บาลเสือ อายุ 64 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 57 หมู่ 4 ต.บางกุง
3. นายวิเชียร คงเพชรศิษฐ์ อายุ 71 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 66/1 หมู่ 4 ต.บางกุง

ผู้บอกภาษากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

1. นายประณม บัวสร้าง อายุ 17 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 5/92 หมู่ 4 ต.บางกุง
2. นางสาวสรินนา อ่ำรุ่ง อายุ 19 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 23 หมู่ 4 ต.บางกุง
3. เด็กหญิงคันสนีย์ แก้วประไพ อายุ 14 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 69/2 หมู่ 4 ต.บางกุง

อำเภอท่าฉาง

ผู้บอกภาษากลุ่มที่มี อายุ 60 ปีขึ้นไป

1. นายวณิชย์ ลิฬาทานนท์ อายุ 65 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 122 หมู่ 1 ต.ท่าฉาง
2. นายชม วิมล อายุ 66 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 420 หมู่ 1 ต.ท่าฉาง
3. นายก รัชชนะ อายุ 77 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 138 หมู่ 1 ต.ท่าฉาง

ผู้บอกภาษากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 13 – 20 ปี

1. นายจิรวัดน์ เมเชิงกาญจน์ อายุ 17 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 350 หมู่ 1 ต.ท่าช้าง
2. นายสัจกร ขาวแก้ว อายุ 17 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 410 หมู่ 1 ต.ท่าช้าง
3. นางสาวณัฐริยา อินทร์ท่าช้าง อายุ 19 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 120 หมู่ 1 ต.ท่าช้าง

อำเภอไชยา

ผู้บอกภาษากลุ่มที่มี อายุ 60 ปีขึ้นไป

1. นายประสาน พัดระวังดำน อายุ 62 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 1/6 หมู่ 6 ต.เสม็ด
2. นายวิมล ใจซื่อ อายุ 62 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 8 หมู่ 6 ต.เสม็ด
3. นายสุธรรม แก้วชนะ อายุ 62 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 17 หมู่ 6 ต.เสม็ด

ผู้บอกภาษากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 13 – 20 ปี

1. นางสาวกาญจนารัตน์ ปิ่นเพชร อายุ 17 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 11 หมู่ 6 ต.เสม็ด
2. นางสาวอิฐิรา เรืองฤทธิ์ อายุ 17 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 20 หมู่ 6 ต.เสม็ด
3. นางสาวเนตรชนก เดชประมวผล อายุ 18 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 14 หมู่ 6 ต.เสม็ด

อำเภอบ้านนาสาร

ผู้ออกภาษากลุ่มที่มี อายุ 60 ปีขึ้นไป

1. นายลับ ยืนเครือ อายุ 63 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 80/4 หมู่ 4 ต.น้ำพุ
2. นายเสงี่ยม คงด้วง อายุ 65
อยู่บ้านเลขที่ 14/1 หมู่ 4 ต.น้ำพุ
3. นางไสว เพ็ชระ อายุ 62
อยู่บ้านเลขที่ 61 หมู่ 4 ต.น้ำพุ

ผู้ออกภาษากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

1. นายกิริติ แก้วไทย อายุ 19 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 8 หมู่ 1 ต.ท่าซี้
2. นายเจริญชัย เริ่มแต่ง อายุ 19 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 7 หมู่ 1 ต.ท่าซี้
3. นางสาวอรรพรรณ แก้ววิรัตน์ อายุ 19 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 52 หมู่ 4 ต.น้ำพุ

อำเภอพนมทูน

ผู้ออกภาษากลุ่มที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป

1. นายนิศย์ ไชยนาเคนทร์ อายุ 69 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 153 หมู่ 2 ต.มะลวน
2. นายโพธิ์ กุศลฐ อายุ 76 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 010 หมู่ 2 ต.มะลวน
3. นางช่อม จันทรรัตน์ อายุ 62 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 136 หมู่ 2 ต.มะลวน

ผู้ออกภาษากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

1. นางสาวผดุงกมล จินดาวงศ์ อายุ 17 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 111 หมู่ 2 ต.มะลวน
2. นางสาวณัฐิกา เจริญรักษ์ อายุ 17 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 27 หมู่ 2 ต.มะลวน
3. นางสาวนันทรัตน์ พรหมวิเศษ อายุ 19 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 65 หมู่ 2 ต.มะลวน

อำเภอเกาะสมุย

ผู้ออกภาษากลุ่มที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป

1. นายอาภรณ์ รัตนรักษ์ อายุ 77 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 082 หมู่ 1 ต.แม่ น้ำ
2. นายเจียน เล้าอนุรักษ์ อายุ 68 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 051 หมู่ 1 ต.แม่ น้ำ
3. นางล้วน มีเพียร อายุ 64 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 221 หมู่ 1 ต.แม่ น้ำ

ผู้ออกภาษากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

1. นายมนัส แข่งขัน อายุ 16 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 079/2 หมู่ 1 ต.แม่ น้ำ
2. นางสาวสุรีย์พร หนาศิลป์ชัย อายุ 16 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 100/8 หมู่ 1 ต.แม่ น้ำ
3. นางสาวลัดดาวัลย์ มีเพียร อายุ 15 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 214 หมู่ 1 ต.แม่ น้ำ

อำเภอกาญจนดิษฐ์

ผู้บกพร่องกลุ่มที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป

1. นายเนตร พรหมณี อายุ 71 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 113 หมู่ 4 ต.ตะเคียนทอง
2. นายไข่น้อย กรรณหา อายุ 71 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 173 หมู่ 4 ต.ตะเคียนทอง
3. นายเลื้อน มีเนตร อายุ 73 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 171 หมู่ 4 ต.ตะเคียนทอง

ผู้บกพร่องกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

1. นางสาววิมลพรรณ สุวรรณทอง อายุ 16 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 69 หมู่ 4 ต.ตะเคียนทอง
2. นางสาววิรวรรณ เกิดทอง อายุ 17 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 92/3 หมู่ 4 ต.ตะเคียน
3. นางสาวจิระวดี พรหมคง อายุ 15 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 163/1 หมู่ 4 ต.ตะเคียนทอง

อำเภอเกาะพะงัน

ผู้ออกภาษากลุ่มที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป

1. นางนิตยา สุรมาศ อายุ 65 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 55 หมู่ 1 ต.เกาะพะงัน
2. นางสมพร ชาดิวิติ อายุ 63 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 128/4 หมู่ 1 ต.เกาะพะงัน
3. นางม่วง เขจรบุตร อายุ 72 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 126 หมู่ 1 ต.เกาะพะงัน

ผู้ออกภาษากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

1. นางสาวอุตมพร อารมณีนัน อายุ 17 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 16 หมู่ 1 ต.เกาะพะงัน
2. นางสาววชิราภรณ์ ศรีฟ้า อายุ 17 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 203 หมู่ 1 ต.เกาะพะงัน
3. นางสาวธนิดา สมหวัง อายุ 17 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 101/1 หมู่ 1 ต.เกาะพะงัน

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวฐิติญาณ์ ชื่อสกุล รอดทอง

เกิดวันที่ 18 เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช 2505

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 14/2 ถนนการุณราษณ์ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000

ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานในปัจจุบัน โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา อำเภอเมือง
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2524 มัธยมศึกษาตอนปลาย (แผนกศิลป์ – คำนวณ)

จากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2528 ค.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโท ประวัติศาสตร์)

จากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

พ.ศ. 2537 กศ.ม. (ภาษาสาส์ตรการศึกษา)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาศัพท์ที่มีแนวโน้มจะเลิกใช้ในภาษาถิ่นสุราษฎร์ฯ

บทคัดย่อ
ของ
ฐิติญาณ์ รอดทอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาสาส์ตรการศึกษา
มิถุนายน 2537

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาแนวโน้มการเลิกใช้คำและวลีของบุคคลสองระดับอายุ ในภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ โดยใช้วิธีชักถาม และจดบันทึก คำศัพท์ที่ใช้มีจำนวน 500 คำ โดยเก็บข้อมูลจาก 8 อำเภอ ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ อำเภอ เมือง พุนพิน กาญจนดิษฐ์ บ้านนาสาร ไชยา ท่าฉาง เกาะสมุย และเกาะพะงัน โดยคัดเลือกผู้บอกภาษาอำเภอละ 6 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ชาย-หญิง ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2 ชาย-หญิง ที่มีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 48 คน แบ่งเป็นเพศชาย 24 คน และเพศหญิง 24 คน

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. คำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับสูง จำนวน 352 คำ ซึ่งแสดงแนวโน้มที่เลิกใช้ 4 ระดับ ดังนี้

1.1 แนวโน้มระดับที่ 1 มีจำนวนคำและวลีถึง 10 คำ ที่ผู้บอกภาษาเลิกใช้

1.2 แนวโน้มระดับที่ 2 มีจำนวนคำและวลีถึง 202 คำ ที่มีแนวโน้มจะเลิกใช้

คิดเป็น 89 - 99%

1.3 แนวโน้มระดับที่ 3 มีจำนวนคำและวลีถึง 76 คำ ที่มีแนวโน้มจะเลิกใช้

คิดเป็น 78 - 88%

1.4 แนวโน้มระดับที่ 4 มีจำนวนคำและวลีถึง 64 คำ ที่มีแนวโน้มจะเลิกใช้

คิดเป็น 67 - 77%

2. คำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับปานกลาง มีจำนวนคำและวลีถึง 129 คำ คิดเป็น

34 - 67%

3. คำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับต่ำ มีจำนวนคำและวลีถึง 105 คำ คิดเป็น 1 - 33%

ทั้งในระดับปานกลางและระดับต่ำ แนวโน้มการเลิกใช้คำ และวลีมีค่อนข้างน้อย

เป็นเพราะว่าผู้บอกภาษายังใช้ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ฯ กันอยู่มาก

A Study of Archaic Words in Surat Dialect

AN ABSTRACT

BY

THITIYA RODTHONG

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Linguistics
at Srinakharinwirot University**

June 1994

The purpose of this thesis is to study the trend of change in the use of 500 words and phrases in Surat dialect that may become archaic. The data was collected by means of interviewing informants who are the real natives of Suratthani classified into two age - groups : the elderly persons over 60 years of age, and the young ones between 13 and 20. Six informants were chosen from each of the eight amphurs of Suratthani Province, namely Muang, Phunphin, Kancanadit, Bannasan, Chaiya, Thachang, Koh-Samui and Koh-Pha-ngan. The six informants from each amphur are 3 elderly persons and 3 young ones. Thus, it makes the total number of 48 informants, 24 male and 24 female. One by one meaning of each selected word or phrase was given to the informants in such a way that they could translate the meaning into the word or phrase that they still use in their everyday lives.

The results of this thesis, among the 500 words and phrases, there are various degrees of those that are still in use and those that are rarely used or not used at all. The degrees of words and phrases that are not commonly used are classified into 3 levels, as follows

Level one. Words and phrases that show high tendency of becoming archaic. 352 words and phrases belong to this category and they are classified into 4 classes

Class one: 10 words and phrases are not used at all.

Class two: 202 words and phrases are not used by 89 - 99% of the informants

Class three: 76 words and phrases are not used by 78 - 88% of the informants

Class four: 64 words and phrases are not used by 67 - 77% of the informants

Level two. 129 words and phrases that are not used by 34 - 67% of the informants. The sign of becoming archaic is not clear.

Level three. 105 words and phrases that are not used by 1 - 33% of the informants. It is unpredictable whether they will become archaic or not, because the frequency of use is high.